Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda"
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
(201) 434-3036
УНСоюз: (201) 451-2200

РІК XC Ч. 244. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 22-го ГРУДНЯ 1984 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, DECEMBER 22, 1984 No. 244. VOL. XC.

„СВЯТ ВЕЧІР — РАДОСТИ ХВИЛИНА...”

„Вашінґтон Пост” не має журналістичної відповідальности, — твердить Пентаґон

Вашінгтон. — Секретар оборони ЗСА Каспар Вайнберґер гостро виступив проти відомого щоденника „Вашінгтон Пост” за те, що на його сторінках появилися в середу, 19-го грудня ц.р., такі інформації про плянований міжплянетарний американський полет, які мали бути задержані в таємниці, згідно із бажанням Уряду. Він назвав „Вашінгтон Пост” безвідповідальним” і викликав тим негайну реакцію зі сторони головного редактора щоденника, який заявив, що не можна добре служити народові, коли перед ним щось промовчуться.

Як відомо Пентагон цим разом просив засоби публічної інформації не подавати подробиць про плянований на 23-го січня 1985 року полет корабля „Дисковері” і запущення сателіта над СССР з уваги на крайову безпеку та військовий характер того задуму. У висліді деякі із засобів масової інформації підпорядкувалися тому проханню, як наприклад, агентство Ассошіейтед Пресс і сітка Ен-Бі-Сі, але тепер, коли інформації вже появилися на сторінках „Вашінгтон Пост”, агентство АП не уважає, що далі зобов'язане до вдержування дискреції.

Редактори „Вашінгтон Пост” бороняться, що інформації, які вони подали зовсім не нарушили крайової безпеки, але застереження Пентагону викликають тепер широкі коментарі щодо порушення першого додатку до конституції.

В коментарях речників преси завважується, що прохання Уряду „доллядо пальний матеріял до вогню” на цю тему.

В Рочестері приготовляються до відзначення Державности й Соборности

Рочестер, Н. Й. — Щоб гідно відзначити історичні дати проголошення самостійности й соборности України, українці в Рочестері створили Громадський комітет — УККА з участю всіх активних організацій.

В суботу, 26-го січня 1985 року, о год. 7-ій вечора в залі школи Іст Радж відбудеться святкова Академія. В мистецькій програмі — постановка народної оперети „Запорізькі герці” у виконанні хору „Дніпро” й танцювального ансамблю „Веселка” з Садбері, Канада, в числі 64 осіб: співці, декляматори, танцюристи.

Перед святочним концертом відбудеться в п'ятницю, 25-го січня 1985 року підписання проклямації Українського дня в Рочестері, в міській ратуші о год. 10:30 ранку.

В неділю, 27-го січня, — Богослуження в церквах в намірення українського народу.

Інж. С. Куропась пройшов операцію і видужує

Джерзі Сиці, Н. Дж. — Згідно з одержаними з Чикаго інформаціями почесний член Головного Уряду Українського Народного Союзу інж. Степан Куропась пройшов недавно операцію. Він ще перебуває в шпиталі під опікою лікарів і стан його здоров'я з кожним днем кращає.

Інж. Степан Куропась, колишній головний контролер, а після цього заступник головного предсідника УН-Союзу, якому минуло вже 84 роки, почувається добре і сподівається скоро вповні видужати після цієї успішної операції.

Марія Я. Косовичева

Різдво в білосніжній пелені



Зоя Лісовська

Різдво в білосніжній пелені!
І гомін коляд! І неначе
між віттям в ялинці зеленій
з'являється щастя дитяче!

Мов сяйво святе, загадкове
воно мерехтить між гілками,
сповите в волосся шовкове,
огріте рясними світлами...

О, щастя! — Тебе б знов вітати!
З тобою ми здавна знайомі:
з днів юних — з вітцівської хати
ти любо яснієш, як промінь!

І нині... Ах, нині я знову
У сяйві Свят-вечора бачу
дітей, — і ялинку чудову, —
і зірку, — і радість дитячу!

* * *

Різдво в білосніжній пелені!
І гомін коляд! І неначе
між віттям в ялинці зеленій
з'являється щастя дитяче...

1952

ВЕРХОВНИЙ СУД ПОТВЕРДИВ ВИДАЛЕННЯ Ф. ФЕДОРЕНКА

Ню Йорк. — Андрій Филипович, адвокат Фйодора Федоренка, якого засуджено за воєнні злочини та наказано депортувати із ЗСА, повідомив, що Верховний Суд відкинув його відклик щодо усунення Ф. Федоренка з терену ЗСА як небажану людину і в п'ятницю 20-го грудня його мали вже остаточно вислати до СССР.

А. Филипович поінформував пресу, що мав дуже зворушливу коротку зустріч зі своїм клієнтом, який цілий час плакав та говорив, що не розуміє чому він не може залишитися тут.

Ф. Федоренко, якому 77 років, вже вісім років є під розглядом американського судівництва під закидом неправдивих зізнань щодо своєї ролі в концентраційному таборі Трембланка у часі Другої світової війни.

Тепер Ф. Федоренко є хворий і його адвокат уважає, що він не є здібним кудинебудь їхати. Не зважаючи на те, Верховний Суд відкинув прохання адвоката і тим його присуд відмови горожанства та викинення з країни, що запав ще в 1981 році залишився правосильним. Ф. Федоренко, який має родину в СССР заявив, що по викиненні із ЗСА поїде туди. Він вже три рази їздив до СССР.

Це вже шостий із т. зв. „воєнних злочинців”, яких американський суд рішив видалити із ЗСА. Якщо Ф. Федоренко поїде до СССР він може там стати перед судом за те, що був дезертиром із советської армії та що співпрацював із німцями. Адвокат Ф. Федоренка пробував знайти можливість депортації його до іншої країни, але це йому не вдалося.

Справа Ф. Федоренка була досі єдиною в цій ділянці, яку розглядав Верховний Суд ЗСА.

Жиди допомагають Етіопії „в ім'я вікових зв'язків”

Аддіс-Абаба. — До столиці Етіопії прибув з Ізраїля жидівський філантроп і відомий із своїх вдалих збірок грошей на різні цілі, Ебі Натан, щоб тут побудувати в імені цілого жидівського народу великий табір для жертв голоду. Табір зможе помістити 8,000 осіб та дати їм приміщення, їжу та лікарську опіку.

Е. Натан, який уважає себе за „лицаря миру” заявив, що він являється завжди там, де потрібно допомоги, а його завданням в Етіопії є дати доказ, що жидівський нарід має вікові зв'язки з Етіопією, які сягають ще часів короля Соломона, що їх зірвав уряд Етіопії щойно під натиском арабського світу в 1973 році.

Разом з Е. Натаном приїхало до Аддіс Абаби шість помічників та вони привезли вже 43 тонни вивінування, щоб негайно приступити до будови табору для 8,000 людей. Сподіються, що табір буде готовий до вжитку за тиждень і в ньому буде запроваджене навіть електричне світло. Жидівський філантроп обраховує, що кошт того табору виноситиме понад 300,000 долярів, а коли його збірка серед жидів у цілому світі буде успішна, то він надіється приступити до будови принайменше ще чотирьох таких таборів. Він також заявив, що понад 100 жидівських лікарів є готові приїхати негайно до Етіопії, щоб допомогти лікувати вмираючих від голоду людей, а особливо дітей.

Задум Е. Натана виринув у нього щойно перед місяцем, але з хвилиною як він його проголосив, жиди почали присилати гроші на цей фонд незвичайно щедро і тому він сподіється легко зібрати 5 мільйонів долярів від жидів, які живуть у Ізраїлі, ЗСА, Великобританії та інших країнах.

Пишуть про переслідування о. Михайла Винницького

Париж. — Тижневик „Українське Слово” інформує, що швайцарський часопис „Релігіонсфрайгайт ін Остевропа” опублікував новий самвидавський документ з України — листа теперішнього голови Ініціятивної групи на захист Католицької Церкви в Україні Василя Кобрина, в якому йде мова про діяльність українського католицького священика о. Михайла Винницького.

З листа видно, що о. Винницького постійно переслідують і тепер йому загрожує чергова судова розправа. Його переслідують за те, що він активно працює серед віруючих католиків українців.

О. Михайло Винницький 1944 року 18-річним юнаком вступив у Львові до чину Редемптористів, а після війни відбув трирічну службу в совєтській армії. Коли він після звільнення з армії повертався до дому, енкаведисти його заарештували в поїзді і 1950 року Винницького засудили до 10 років ув'язнення за „релігійну пропаганду”. Проте після смерти Сталіна о. Винницького 1955 року звільнили з концтабору.

В 1957 році о. Винницький став священиком забороненої УКЦеркви й здійснював свої священичі обов'язки серед віруючих, за що його знову ув'язнили. В 1965 році о. Винницького засуджено до трьох з половиною років тюрми та п'ятьох років заслання, але після відбуття тюремного ув'язнення його звільнили.

Повернувшися до Львова, о. Винницький працював в аптеці і при тому далі займався священичою діяльністю. У зв'язку з тим 1975 року о. Винницького КГБ знову заарештував, звинувачуючи у відправі Богослужень у своєму мешканні, куди збиралися віруючі.

В зв'язку з цим арештом в листі Кобрина читаємо таке: „Оскільки порушення закону з боку о. Михайла Винницького не було, державні органи послуговувалися наклепами й фальшивими звинуваченнями, улюбленими методами совєтського правосуддя, й о. Винницького вдалося засудити втретє, цього разу на строк 5 років концтабору і три роки заслання”.

О. Винницький відбував покарання в різних концтаборах, на засланні перебував в місцевості Карато-

(Закінчення на стор. 7)

РІЗДВЯНІ СВЯТА

З уваги на Свято Різдва Христового Головна Канцелярія УНСоюзу і В-во „Свобода” будуть закриті в понеділок і вівторок, 24-го і 25-го грудня. Наступне число „Свободи” друкуватиметься в середу, 26-го грудня, з датою четверга, 27-го грудня. — Ред.

У СВІТІ

ВІЙСЬКОВА РОЗВІДКА ЗСА повідомила, що Советський Союз знову порушив постанови договору про озброєння, САЛТ-ІІ, і випродукував більше, як передбачає договір зброї, а зокрема стратегічних бомбовиків. Згідно з договором кожна з держав не має права накопичувати в себе зброю, яка переходить межі власної оборони. Цю справу ЗСА піднесуть у розмовах з совєтами в Женеві вже 7-го і 8-го січня наступного року.

ПРЕМ'ЄР-МІНІСТЕР БРИТАНСЬКОГО уряду Маргарет Тачер підписала в Пекіні договір на підставі якого індустріяльне місто Гонг Конг перейде під зверхність Китаю в 1997 році. Після того КНР дозволить на протязі чергових 50 років населенню цього міста задержати капіталістичний спосіб життя і статус вільного міста, тобто населення матиме дотеперішні права. Запитана кореспондентами чи підписаний договір означає, що Великобританія віддала на поталу комуністам Гонг Конг, М. Тачер, яку дуже часто називають „залізною панею” і здеклярованою антикомуністкою, заявила, що у 2000 році закінчиться колоніяльна доба Великобританії і Гонг Конг був останнім клаптиком території, яка історично належить до Китаю. Вона, оправдуючись сказала, що це, мовляв, була найкраща розв'язка, яку можна було осягнути.

ГЕНЕРАЛЬНИЙ СЕКРЕТАР Об'єднаних Націй Гавіє Перез де-Куеяр заявив кореспондентам, що вже найвищий час, щоб членські держави цієї міжнародної організації зайнялися розв'язкою питання Афганістану, країни, яка тепер є окупована совєтською армією. Виступаючи на пресовій конференції, Куеяр заявив, що про справу Афганістану він говорив з совєтськими лідерами під час його відвідин в СССР літом цього року, а також з представниками Афганістану, Пакістану, Індії й інших країн, зацікавлених розв'язкою понад п'ятилітньої війни в Афганістані.

ПРИХИЛЬНИЙ ДО ЗАБОРОНЕНОЇ урядом профспілки „Солідарність” священик Генрик Янковскі заявив кореспондентові Юнайтед Пресс Інтернешенел, що принаймні 12 осіб були поранені під час того, коли озброєна поліція вдерлася силою до його церкви св. Бригіди в Гданську у пошуках за активістами „Солідарности”. Поліціянти поводились дуже брутально, розпихали силою парохіян, вживали палиць і кольб від машинових крісів, голосно між собою говорили і тим самим перешкоджали у відправі Служби Божої. Повне звідомлення про цей випадок, фотознімки і свідчення присутніх буде скоро переслане до Ватикану, а копія до примаса Польщі кардинала Юзефа Глємпа.

МАРКСИСТСЬКІ ПІДПІЛЬНИКИ в Чіле захопили силою редактора і видавця урядової газети і вимагають тепер у заміну дозволити трьом комуністичним підпільникам і антиурядовим ворохобникам, які скриваються у шведській амбасаді, виїхати до бажаної ними країни. Людина, яка назвала себе членом „Френте патріотіко”, антиурядового руху тісно пов'язаного із забороною комуністичною партією, зателефонувала до одної з радіостанцій і передала умови підпільників. На протязі цього тижня в Чіле було 19 бомбових замахів на різні об'єкти, у яких загинула одна особа, а 20 були поранені. Виїмковий стан в країні триває далі.

НЕ ЗВАЖАЮЧИ НА ТЕ, що маршал Дімітрій Устінов, міністер оборони СССР, не появляється ніде публічно вже майже три місяці часу і у Москві ходять поголоски, що він перебуває у шпиталі після виливу крови в мозку, його прізвище появилося у списку кандидатів до Верховної Ради, яких „вибиратимуть” в лютому 1985 року. Західні політичні спостерігачі заявляють, що номінація не означає, що стан здоров'я Устінова поправився. Колишній лідер СССР Юрій Андропов був номінований на кандидата тиждень перед його смертю.

В АМЕРИЦІ

ДЕЯКІ АМЕРИКАНСЬКІ законниці стоять перед загрозою усунення з чинів тому, що вони піддержували думку, що члени Римо-Католицької Церкви можуть мати різні погляди відносно абортів. Досі відомо, що 24 законниці підписали таку публічну заяву і їм грозить звільнення зарядженням Ватикану в цій справі.

ВЕРХОВНИЙ СУД СТЕЙТУ Ню Йорк вирішив, що не можна примусово звільняти з постів суддів, які закінчили 70 років життя тому, що це нарушує конституційні права людини. Це рішення може виклицати замішання у судовій системі стейту Ню Йорк, де деякі члени судівництва повинні бути звільнені із кінцем того року, або вже їх звільнено з приводу закінчення 70-го року життя.

КОМІСІЯ ЗДОРОВ'Я та ліків Уряду дозволила офіційно вживати машину, яка роздріблює в людському організмі ниркові каміння та дозволяє їм легко і безболісно вийти з організму. Цей винахід є великою полегшою для хворих, бо звільнює їх від потреби операції та болючих переживань зв'язаних з цією недугою. Таку машину вживають у Західній Німеччині вже від 1982 року у лікуванні ниркових каменів.

АМЕРИКАНСЬКА ЛЕТУНСЬКА лінія, яка спеціялізувалася у групових прогулькових летах, добровільно рішила заперестати взагалі свої лети після того, як один з літаків цієї лінії „Ейр Різорт Ерлайн” розбився в неділю, 16-го грудня, везучи до Алабами цілу дружину кошівкарів. Хоч в катастрофі ніхто не загинув, а були лише поранені, спеціяльна комісія Уряду для безпеки летів ствердила, що літак не мав вимагаючих засобів безпеки.

НА ПІДСТАВІ ДОСЛІДІВ інституту Ґаллупа кількість американців, що постійно ходять до церкви свого віровизнання не змінилася в 1984 році та далі чотири на 10 дозрілих віком людей в ЗСА відвідує церкви або синагоги.

ТИСЯЧІ БЕЗДОМНИХ в ЗСА будуть незабаром мати здоровельну опіку та соціяльне забезпечення завдяки тому, що дві великі доброчинні фундації зложили на ту ціль 25 мільйонів долярів. При тому виказалося, що найбільше бездомних має місто Лос Анджелес, а на другому місці стоїть Ню Йорк, в якому є 30,000 бездомних і вони будуть тепер користуватися частиною із зложеної фундаціями суми.

АЛЬМАНАХ УНС НА 1985 РІК ВИСЛАНО ПЕРЕДПЛАТНИКАМ

Джерзі Сиці. — У половині грудня 1984 року тут у видавництві „Свобода” появився черговий Альманах Українського Народного Союзу на 1985 рік, головною темою якого є пригадати українській спільноті на поселеннях 40-ву річницю Великого Ісходу, який почався після закінчення Другої світової війни. Крім того в Альманаху є багато інших цікавих матеріялів друкованих українською і англійською мовами. Це вже 75-те видання того роду в 90-річній історії УНСоюзу.

Цьогорічний Альманах має, як і в попередніх роках, гарну чотирикольорову обкладинку роботи мистця Богдана Тятли і 240 сторінок, на яких вміщено цілий ряд вартісних статтей відомих авторів, есеї, календаріюм, оголошення тощо.

Зміст Альманаху складається з трьох основних розділів: Друга світова війна і життя в переселенчих таборах; на поселеннях; різне. Серед авторів є такі відомі імена в журналістичному світі, як: Іван Келрин, Остап Тарнавський, Ярослав Климовський, Богдан Остап'юк, Ол. Зозуля, Ірина В. Ванчицька, Лев Яцкевич, Валентина Єрмоленко, Іван

(Закінчення на стор. 7)



Заголовна сторінка Альманаха на 1985 рік

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members: $7.50 — 6 months, $15.00 — 1 year. Change of address - $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".
Postmaster: Send address changes to
"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303

Опозиція на форумі СКВУ

Українська громада у вільному світі з гордістю сприйняла постання СКВУ в 1967 році, який об'єднав дослівно всі українські суспільно-громадські формації у вільному світі. У тісній співпраці з Українськими Церквами Президія і Секретаріят СКВУ через довгі роки були зразком співпраці всіх здорових українських сил. Це хоч в якійсь мірі заступало брак консолідації українського політичного життя у вільному світі. СКВУ став символом української єдности і своєю діяльністю здобув собі признання не лише своїх, але і серед українських кіл. Як вияв довір'я до праці СКВУ українців в Україні, треба вважати відоме звернення українських політичних в'язнів до Об'єднаних Націй, яким вони відмовили право місії УССР репрезентувати Україну в ОН, а зажадали, щоб ОН визнали СКВУ речником інтересів українського народу.

Тому недавно проголошена заява Президії Світового Українського Визвольного Фронту про їхнє рішення зайняти становище опозиції в Президії СКВУ не ворожить нічого доброго для української громади у вільному світі.

Як сказано в загальній заяві, члени організації СУВФронту не виходять із складу Президії СКВУ лише „відмежовуються від протистатутових поступків і не будуть нести моральної і практичної співвідповідальности за поступки інших членів".

В опублікованій заяві не наведено жадних доказів нестатутової діяльности будь-кого з членів Президії СКВУ. Натомість стверджується „з огляду на зволікання і відкладування деякими членами Президії Секретаріяту СКВУ офіційного опублікування і проголошення Звернення і Резолюцій ІУ Конґресу, наступає в СКВУ стан беззаконности. Ця ситуація сприяє тенденціям т. зв. „культобміну" наприклад,у висліді того ворожій інфільтрації і дальшому розбиттю і атомізації суспільно-громадського життя".

У чому тут нестатутове поступування Президії СКВУ? На якій основі автори заяви підшивають Президії СКВУ відповідальність за „культобмін" чи ворожу інфільтрацію? Яким правом Президія Світового Українського Визвольного Фронту суґерує, що Президія СКВУ сприяє дальшому розбиттю і атомізації суспільно-громадського життя?

Чи автори заяви вважають українську громаду сліпою, чи їм здається, що громада не знає, хто винен за розбиття і атомізацію громадського життя в останніх роках? Якщо так, то вони дуже помиляються. Громада знає що не президент СКВУ Петро Саварин завинив, але саме вони, автори такої заяви несуть повну відповідальність, що не послухали вони заклику Президента СКВУ щоб відкликати Конґрес УККА і засісти до розмови про те як привернути єдність української громади в ЗСА.

Автори заяви приготовили її ще перед XIУ Конґресом Українців Америки власне на те, щоб відвернути увагу громади від їхнього заміру на тому Конґресі віддати керму в УККА повністю в руки Українського Визвольного Фронту і звести дискусію про справи в СКВУ.

Учасники ІУ Конґресу СКВУ і останнього пленуму Секретаріяту знають, що рішення про звернення і резолюції ІУ Конґресу СКВУ було зроблене не Президією СКВУ, але предсідником ІУ Конґресу СКВУ на вимогу делеґатів ІУ Конґресу СКВУ, які відмовились прийняти накинені саме членами Українського Визвольного Фронту резолюцій, які не лише своєю формою, але й змістом суперечать засадам, на яких був створений СКВУ і що задокументовано резолюціями і постановами трьох конґресів СКВУ.

Не осягнувши своїх цілей на ІУ Конґресі СКВУ, Світовий Український Визвольний Фронт своєю заявою пробує застрашити Президію СКВУ і змусити її підчинитись груповим замірам одного політичного середовища. Про це вони й пишуть відкрито в своїй заяві, що будуть співпрацювати в СКВУ з особами чи установами які виявляють бажання до співпраці „з українським революційним-націоналістичним рухом, що його репрезентують на форумі СКВУ Організації Українського Визвольного Фронту".

Чи можна сказати виразніше?

Для авторів заяви СКВУ — це не всеукраїнська цінність, форум на якому всі українці доброї волі можуть із собою співпрацювати для виконання тих завдань, для яких постав СКВУ. Для них — це терен чергового наступу з наміром підчинити ту загально українську світову громадську централю лише тим, які готові співпрацювати з одною українською політичною групою, яку репрезентує Український Визвольний Фронт в СКВУ.

Доводиться подякувати авторам заяви що так виразно назвали свої наміри і пляни.

А здорова українська громада має обов'язок дати всесторонню підтримку Президії СКВУ під проводом Петра Саварина, яка виявила, що вона розуміє свої завдання і не піддалась тискові тих, які перейшли в опозицію.

Архипресвітер Сергій Кіндзерявий-Пастухів

СВІТЛО Й СУТІНКИ

II.

А щож з документацією, на якій будується дотеперішня схема, що ж із тими історичними джерелами? — запитаєте. А нічого. Якщо проаналізувати історичні свідчення тих часів, то виясниться, що все це літературні твори з усіма прикметами поетичної мови і належать цілком природно до нашого красного письменства. Навіть сьогодні, коли ми хвастаємося прецизною „науковою" мовою, досить проаналізувати більшість писань з ділянок історії, релігії, політичної філософії чи суспільних відносин, щоб побачити наскільки це літературні спроби, тільки без поетичної мови й прозріння. У наших документах самі факти в основі вірні, але подання їх — поетичний вислів. Тож слід будувати пізнання не на „красних фразах", а на сухих фактах. А вони, факти, якраз і потверджують усе тут висловлене. Хоч, правда, не завжди прямо та з великими білими плямами, які можна заповнити, виключно використовуючи, назвім це, контексти та їх екзегезу. Приклади:

1. Історія з місійними посольствами наглядно візантійського авторства і доволі недотепна вставка; реальний стан тих часів виключає можливість подібного сценарія. Та й мова якась плоска, нереальна. Хоч існує можливість вірности окремих фраґментів.

2. Апостол Андрій, — сказано, — поставив на Київських горах хрест і сказав, що на цьому місці просіяє світло велике. В апостольських часах хрест не був ще святим символом християнства, це зформувалося пізніше; апостол не ставив фізичного хреста.

Саме оповідання стилізоване через понад тисячоліття. Мовою сучасної прози це місце звучало б так. Апостол Андрій у Києві проповідував Христа розп'ятого за гріхи ради спасіння і прозрів, передбачив там великий духовий центр.

• • •

Цілком доречно у князя говорити про християнство на українських землях від апостола Андрія до Володимира. Назвім цей період умовно Андріївським християнством. У початках була (від ап. Андрія поставлена?) якась організаційна структура (єпископ Феофіл на Соборі 325 був з-поза впливів Візантійської юрисдикції). Але що на наших землях досі не було державної організації, то й можливо, навіть, правдоподібно, що з гунською завірюхою і церковна організація розвіялася надовго. А християнське життя в народі керувалося праведними старцями та вільним плетивом священства, про що є посередні свідчення. Аж до початків Київської державности ми взагалі не маємо відомостей про життя на наших землях, хіба що десь знайдуться якісь рунні записи. Але вже з початком IX ст. подибуються різні вістки про християнське життя. А з вісток X ст., чи точніше про X ст., знаємо, що християнство було в такій пошані, що й князі ставали християнами. Це, звичайно, не значить, що християни були більшістю чи домінуючою силою. У Київській державі було три групи: автохтони з прапрадідівською природною релігійністю, автохтони християни і погани — варяги та їх прибічники. У цьому слід шукати вияснення чому Володимир не просто удержавив своє місцеве християнство, а зробив із цього державницький політичний маневр. Звичайно, самих причин було більше: і споріднення з візантійським царським двором, і запевнення миру з християнськими сусідами і, врешті, впровадження офіційної церковности, чого не знало тодішнє Андріївське християнство. Тай сам Володимир хоч будував церкви, ще роки не почував себе християнином; так Василієм його й не привикли називати. Це як дзеркало тодішнього офіційного християнства, і причина напруження між Андріївським християнством та офіційною, державною, політичною церквою, зв'язаною і залежною від князів, більшість із яких жило в жорстокому поганстві. Андріївське християнство пішло в печери, а звідти на місію в глухі окраїни. Стан такого напруженого співжиття можна прослідити майже продовж цілого тисячоліття. Був народ, якого наставляли аскети, праведники, старці, і була офіційна церковно-державна влада, якій у певній мірі корилися. Коли йшлося про наставлення і благословення, то навіть князі зверталися до старців, а не до своїх митрополитів, як Ізяслав до печерського старця Антонія 1054. Це згодом дуже унагляднилося на півночі, починаючи від славного старця Сергія Радонезького. Але коли вдавалося поставити старця в митрополити, то державно-церковна машина зразу вміла цю практику припинити (як з печерським старцем Іларіоном 1051 вперше, зі старцем Климентом Смолятичем 1147 вдруге).

Дозвольте вияснити й уточнити важливу деталь. Я звичайно, ніколи не вживаю умовного терміну „Андріївське християнство"; зробив це тут виключно задля наглядности та як введення до основної думки і теми. Комплекс визначений повищим умовним терміном я називаю київською духовістю, або Київською духовою школою. Самі київські старці любили називати це Новим Єрусалимом. І важливо тут підкреслити, що Київська духовість зформувалася задовго до Володимира, згідно з побожним переконанням, від св. апостола Андрія Первозванного. У моменти, коли могла проявитися, ставала справжнім світлом для світу, виконуючи заповіт Христа: „Так нехай світить світло ваше перед людьми, щоб вони, бачивши ваші діла, прославляли Отця Небесного"... Таке було в перші століття становлення Київської церкви, повторилося воно з могилянською добою. Про перші століття можемо тільки здогадуватися, але про новіші часи знаємо, що Новому Єрусалимові доводилося попадати навіть у прямі конфлікти з офіційною цер-

(Закінчення на стор. 5)

ПРО ЦЕ І ТЕ

Чого купити не можна...

В останні дні перед Різдвяними Святами щоденні американські газети такі об'ємисті, що їх ледве можна вдержати в руках. Більша частина їх, однак, містить не щоденні політичні чи навіть сенсаційні вістки, а оголошення на це все добро, що можна сьогодні купити на подарунки. І чим ближче до 24-го грудня, тим більша гарячка огортає покупців і підприємців, які аналізують на всі лади свої приходи і заохочують до закупівлі знижкою цін.

Та не лиш приваблеві оголошення знаходимо в пресі. Уважний читач помітить у кожній газеті, вправді не такі то великі оголошення як розреклямовування товару в крамницях, але все ж доволі об'ємисту рубрику пожертв для найбідніших, якраз із нагоди Різдва Христового. Багато з цих пожертв — анонімні, інші складені в пам'ять їхніх найближчих, — одні скромні в своїх датках, інші звертають увагу високими сумами грошей.

Це саме ті всі люди; які в святочний різдвяний час думають не тільки про себе і „конечність" подарунків, бо, мовляв, якось „треба віддячитись", але шукають вислову своїх почуттів іншими формами.

Американці мають на те дуже гарний вислів: It's the thought that counts *(це — думка, що найбільше рахується). Але не всі йдуть слідами цієї мудрости. Є, однак, велика кількість між ними таких, що в цей різдвяний час стараються передати один одному більше любови — радше бажанням допомогти іншим, як перегонами кількістю та величиною подарунків.*

А життя завжди наново нам показує, що є речі, які таки купити не можна, поміж ними, такі як — любов, тепло, дружба, сердечне відношення один до одного, теплий усміх.

Нам над цим треба призадуматись, особливо тепер, коли скомерціялізований світ накидає нам зовсім інші поняття.

Не раз у цьому доволі поганому світі сумніваємось — чи такі почування взагалі існують або чи вони нам потрібні. Інколи нам здається, що дозрівають покоління, які цих істин не розуміють.

Але ось у цих передсвяточних днях одна молода українська мати показала нам два листи від своїх дітей написані до „українського Миколая". Ми читали їх крізь шибку бічного вікна, де діти прикріпили їх самоліпкою, так, щоб св. Миколай міг їх легко відчитати. І так молодша від свого братчика дівчинка написала листа англійською мовою, либонь їй так було легше: Тому лист зачинався: „Дір Санта! А далі йшли такі слова: „Прошу, попроси Бозю, щоб так зробила, щоб мене всі любили... „Старшенький її братік написав по-українському, хоча без нагляду батьків; тому з деякими похибками: „Дорогий св. Миколаю!, — писав він, — „я не знаю чи я був такий чемний, щоб щось від Тебе дістати, але, прошу, принеси дарунки мамі, татові, — бо я їх дуже люблю. Не гнівайся на мою сестричку, що вона написала до Тебе листа по-англійськи і принеси їй щось також. Я не думаю, що я заслужив для себе дарунок, але як Ти думаєш, що можливо, тоді, прошу, телескоп, бо дуже люблю оглядати небо".

Зі зворушенням ми читали ті рядки, щиро написані дитячими руками — від яких промінювало оте глибоке бажання любови, за яку сьогодні серед людей так важко...

Покиньмо, отже, шукати за випродажами чи ще і ще за подарунками, які, відтак, обдаровані будуть вимінювати або взагалі віддавати, як їм непотрібні, обдаруймо їх тим, що в ніякій, найкращій крамниці світу не продають, а що залишиться для них назавжди, закарбоване теплом, у їхній душі. Може тоді Свята будуть для них і для нас — інакші, бо сповнені справжнім внутрішнім вдоволенням.

О—КА



Михайло Кучер

СУСПІЛЬНІ ПРОБЛЕМИ СОВЄТСЬКОГО СПОСОБУ ЖИТТЯ

Спосіб життя суспільства можна розуміти як стиль, поведінку, всі умови, які формують людину, обов'язкове відношення суб'єктивного до об'єктивного.

У сучасних умовах науково-технічної революції та її суспільно-економічних наслідків, неможливо обмежитися тільки економічними категоріями „рівня життя". Неможливо орієнтуватися тільки на мірку задоволень матеріяльними і духовними вимогами. Отже, не можна обмежитися тільки „кількістю" — заробітна платня, метраж помешкань, видатки на культуру.

У сучасних умовах треба приймати на увагу не тільки кількісні, але також якісні характеристики життя: праця і дозвілля, задоволення працею і дозвіллям, рівнем комфорту у праці та побуті, якістю одягу і т. д. А це економічні категорії „рівня життя". До них доходить соціологічна категорія „якости життя". До них доходить соціологічна категорія „якости життя". Тут обмежимося до розгляду шлюбу і родини, до антисуспільних явищ.

Суспільна проблема — це протиріччя, віддаль між дійсним і бажаним. Якщо дійсне покривається з бажаним — проблеми нема. Якщо розрив чи віддаль є — необхідно вирішити проблему.

Якщо всі проблеми вирішимо без зусилля з боку людини, життя автоматично втратить мету, тоді нема для чого жити. Проблема порожнього шлунку — велика, але це також не все.

У цій статті розглянемо тільки стиль життя у зв'язку з суспільними проблемами. Суспільні проблеми бувають двох родів. Вони мають суб'єктивний характер і вирішити їх та ліквідувати легко. Гірше з об'єктивними проблемами. Тут дуже важливе є те, щоб прірва між тим,що є і бажаним не була завелика.

У минулому стиль життя родини характеризувала велика смертність дітей. Велика смертність дітей та мале число народжень — самогубство для суспільства.

У Совєтському Союзі жінки переконані з різних причин, що із шлюбом, себто одруженням нема чого поспішати. Причин для того в СССР досить і вони здебільшого побутово-економічного характеру. Тому жінки з одруженням чекають до 30-35 років. Звичайно знайомляться на танцях, або інших принагідних зустрічах і тому себе взаємно не знають.

Патріярхальна родина в Совєтському Союзі зникла, режим її зліквідував. Що ж дала система взамін? Як молодому подружжю влаштувати своє життя, як поділити обов'язки вдома, хто кого має слухати і чому? Етики в совєтських школах не вчать, статевого виховання нема. Результат поганий. Кожне третє подружжя розводиться. Часто причина розводу — недостатня психологічна подібність, нове кохання, етична дикість, пиятика. При опитуванні молодих подруж про те скільки вони хочуть мати дітей-дві третини відповідає, що хочуть мати одну дитину, одна четверта частина відповіла, що хоче мати троє дітей. Коли ж прийшлося відповідати на питання скільки маєте в дійсності дітей — то дві третини обмежилися одною дитиною, одна шоста двома. Дуже мала кількість подруж мала троє дітей. Були й бездітні подружні пари.

Демографія знає таке поняття як вікова структура суспільства. Яка відсоткова частина дітей до 16 років яка працездатність дорослих і непрацездатність старих.

Коли родини мали багато дітей, то непрацездатних дорослих було мало. Коли родини перейшли на одну дитину, відсоток працездатних дорослих зменшився, а дуже збільшився відсоток старих непрацездатних.

Тепер у Совєтському Союзі приблизно 45 мільйонів пенсіонерів. Фактично це кожний шостий мешканець Союзу. Як наслідок-не вистачає робочої сили, постав дефіцит людських резервів. Багато людей у працездатному віці перебувають в армії. Досі недобір поповнювався приходом із села плюс домашні господині. Тепер 9/10 домашніх господинь працюють зарібково поза домом. Це веде до зменшення кількости дітей в родинах. Вихід тільки один, створити такі умови,

(Закінчення на стор. 7)

Перл Бак

БАБУСИНЕ РІЗДВО

(З англійської мови переклала Любов Коленське)

IV.

Тоді вона зійшла вниз, щоб приготовити собі сніданок. Усе зібрала на срібний піднос та понесла до їдальні, поклавши накриття на стіл із червоного, тропічного дерева. Вчора, як це й досі бувало на Свят-Вечір, вона зрізала гілки різдвяної омели зі свого саду, поклавши цей прекрасний букет у зелену скляну вазу. В цьому „товаристві" вона сіла вкінці стола, на своє місце, майже вдоволена своїм сніданком. Двері до вітальні були закриті. Це вже був у них такий встановлений лад і звичай — не відчиняти дверей, аж доки не появиться уся родина. Вона завжди стояла в передпокою, замаєному гіллям різдвяної омели, де теж були замкнені двері, і коли лиш почула стукіт у фронтові двері, вона їх відчиняла: а там уже на неї чекали із раменами повними дарунків. Тільки сьогодні — очевидно, ніхто не постукає у двері, ніхто їх не відчинить — і там не буде родини, їх усіх, що очікуватимуть її приходу із раменами навантаженими подарунками.

Їла вона чимраз поволіше... І як ніколи — випила другу чашку кави. — Скоріше чи пізніше їй прийдеться відкрити двері до вітальні. Може вона навіть увійде до передпокою і там, відчинивши двері, ввімкне електричний струм і побачить освітлену ялинку. Та вона з усім... зволікала. Можеб так спершу зателефонувати до приятельки . У неї стільки друзів, сусідів, навіть Сара. Та це могло б виглядати дивно. Вона ніколи до нікого не телефонувала на Різдво, бож усі тоді святкували в колі своєї родини. А коли мова про Сару, то це могло б її лищ перестрашити, — вона напевно вбігла б сюди, вигукнувши:
— Пані Картерет, що сталося?!

Ні, вона не телефонуватиме до нікого. Після сніданку помиє посуд і все поскладає на своє місце. А це трохи займе часу. Тоді вона піде до передпокою, освітлить ялинку, ввійде — і що вона там робитиме? Хіба сяде, як звичайно, на крісло і насолоджуватиметься красою ялинки.

Воно було так завжди: якийсь час вони захоплювались ялинкою, аж доки не починали нетерпеливитись діти. Сьогодні, очевидно, там не буде дітей. Ну, то тоді їй хіба прийдеться ввімкнути телевізор; можливо там співатимуть колядок, а вона буде слухати їх і втішатись ялинкою.

І все відбулось так, як вона задумала. Вона навіть пройнялась бадьорим настроєм, коли ввійшла до передпокою і, щоб освітлити ялинку, ввімкнула електричний струм. І тоді, ох тоді, коли її рука опинилась на дверях вітальні, їй вчувся голосний стукіт у двері, який вона завжди чула вранці на Різдво. Рука її обсунулась униз... Їй хіба сниться... Адже всі вони — далеко звідсіля! І знову повторний стукіт у двері — навіть більш нетерпеливий — і знову...

Підійшла до дверей і завагалася... Припустімо хтось, якийсь лихий осібняк, знав, що вона сама! Ще вагалася, але почувся знову стукіт у двері — і вона боязко відхилила у них щілинку, — а тоді відхилила їх ширше... ще ширше... І враз відкрила їх навстіж. І там були вони! Там були її діти... й внуки... там були вони всі, і як завжди, — в раменах їхніх — гори подарунків.

Вона сміялась і рівночасно по її щоках збігали сльози... І, прикидаючись, що їх вона картає, казала: — Що ж ви тут робите? Чому ви вернулись? Я вас не очікувала... Я зовсім не розумію...

Діти один на одного напирали, щоб ввійти всередину; їм падали подарунки з рук, бо їх вони простягали, щоб її обіймити. Дейв усміхався, а очі його блистіли сльозою... Лиш Дафне... О Дафне, як завжди, була ділова. Вона поцілувала свою матір в обидві щоки: — На це немає ради, мамо. Без Різдва ми таки не можемо обійтися. І не треба звертати уваги на оте комерційне безглуздя. Бо Різдво для нас не є безглуздям. Воно завжди існуватиме в залежності від нас, в залежності як ми собі його створимо чи як ми його створювали досі. Тому — одна мить — ми спакувалися і приїхали додому, ми і — зелений папугай!

— Це саме цей папугай, що мені його тато подарував на Різдво, — заявила Дора.

— А з ним — непристойна мова і все інше... — сказав батько. — Ми його придбали в Сілвер Спрінг і привезли його сюди із собою в клітці.

— Це тому, що без нас він міг би почуватися самотньо, — добавив Пітер.

— Замкніть двері! — впала команда Дафне, — сюди мете снігом.

І, як це бувало кожного Різдва, вони всі ввійшли в хату. — Перед ними мерехтіла, сіяла ялинка. І хоча на них чекали дарунки, — вони стояли і не ворушилися-задивлені на символічну осяйність ялинки...

— Це найкраща, це найбільш чудова ялинка! Такої ми ще досі не мали, — м'яко обізвалась пані Картерет. Як дивно, я не бачила її краси, коли вчора, як це, звичайно, бувало, вніс її сюди син Сари... Я в дійсності й не бачила її, коли прикрашувала її гілки, що було моїм завжди постійним зайняттям. Але тепер...

— Думаю, що на те, щоб побачити її справжню красу, потрібно було, щоб ми всі були разом, — сказала Дафне своїм діловим, і як у її батька, — дзвінким голосом.

— Саме так, — потвердила пані Картерет.

Мить — і всі її призначені подарунки опинилися під ялинкою. Вона ввімкнула телевізор і звідтіля, наче за чарівним збігом обставин, почувся спів дітвори: „Радість світові..."

А вони ще й тепер не відчиняли своїх подарунків а, тримаючись за руки, обкружили ялинку і приєдналися до співу дітвори. Лиш Дора пристанула на хвилинку, щоб стягнути покривало з клітки, де був папугай. І там він був: яскраво-зелений із жовтою голівкою і золотими очима. Повертаючи головою то в цей, то в той бік, він прислухувався їхньому співові. Коли вони закінчили співати, він голосним і виразним голосом сказав: — „Галло!"

Усі розсміялися, а Дора підвела палець угору.

— Відколи ми його придбали Дора навчала його ввесь час там і в поворотній дорозі додому. Ну, Пірате, скажи це... скажи... скажи...

— Щасливих Свят! — вигукнув Пірат.

Вони засміялися і Різдвяні Свята проходили як завжди бувало, і такі вони будуть вже назавжди і завжди... вовіки і віки...

Кінець.





З Різдвом Христовим і Новим Роком!

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ, НОВИМ РОКОМ
і СВ. ЙОРДАНОМ
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ПОКУПЦЯМ
Радісних Свят бажають
ВЛАСНИЦІ КРАМНИЦІ ПОДАРУНКІВ
„ФАНТАЗІЯ"
Ярослава і Александра Куц

FANTASY GIFT SHOP
5728 N. 5th St. ■ Philadelphia, Pa. 19120 ■ (215) 276-4719

Веселих Свят
і
Щасливого Нового Року!

Українським Установам, ВШ. Покупцям, Родині і Знайомим пересилають власники популярної фірми м'ясних — харчевих і імпортованих продуктів

ТАДЕЙ ПОНОСЬ і ОСИП СИГІДА з РОДИНАМИ

STUYVESANT MEAT MARKET, INC.
PRIME MEAT ■ HOMEMADE PRODUCTS
TOBIN WASTLESS & BLOCK HAMS
249 Stuyvesant Avenue ■ Newark, N.J.
Phone: 373-6271

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
Родині, Приятелям Дорогим Гостям ресторану бажає

ЕВСТАХІЙ РАВРИШ
ВЛАСНИК
Big Stas Restaurant
1020 S. Wood Avenue
Linden, N.J. 07036
(201) 862-6455

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ
і
НОВИМ РОКОМ!
ALEX SON PUBLISHING, Inc.
685 Rockwood Dr.
Akron, Ohio 44313

З Різдвом Христовим і Новим Роком
бажає всього найкращого

BOHDAN HOLOWID
LICENSED REAL ESTATE BROKER
501 — 90th Avenue N
St. Petersburg, Fla. 33702 (813) 577-3848

З нагоди Різдва Христового
і Нового Року
найкращі побажання всім своїм Членам і цілій Громаді засилає

Українська Федеральна Кооператива „Самопоміч" в Балтиморі, Мд.

Веселих Свят
та Щасливого Нового Року
бажає
ВСІМ СВОЇМ ПРИЯТЕЛЯМ і КЛІЄНТАМ

Оркестра „ҐАМА"
Богдан Матківський — (201) 374-1494

Веселих Свят Різдва Христового
і Щасливого Нового Року
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ та УЧНЯМ
бажає

МАРІЯ ПРЯДКА з РОДИНОЮ
SCHOOL of DANCE
50 So. Orange Ave., S. Orange, N.J. 07079 Tel.: (201) 762-7709

Веселих Свят Різдва Христового
і Щасливого Нового Року
пересилає

HUDSON CAMERA CORP.
INDUSTRIAL — PROFESSIONAL — AMATEUR SUPPLIES
(201) 332-7834-5
122 Newark Avenue
Jersey City, N.J. 07302

Веселих Свят
і Щасливого Нового Року!
Клієнтам і Знайомим
бажає

АДВОКАТ
ЮРІЙ Б. КОРДУБА
985 Paulison Ave., Clifton, N.J. 07011
(201) 546-6000

ВЕСЕЛИХ СВЯТ та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
Рідним, Друзям, Знайомим та Щановним Покупцям і Доставцям Української Книгарні „СЯН" в Бостоні, Масс.
бажає

ВАСИЛЬ Б. СТЕБНИЦЬКИЙ
4 Milford St., Boston, Mass. 02118. Tel.: (617) 426-7268

ВЕСЕЛИХ СВЯТ 1984 РОКУ
та
ЩАСЛИВОГО НОВОГО 1985 РОКУ

Найкращі побажання нашій Родині, Приятелям і Клієнтам в ЗСА, Україні і в кожній частині світу. Нехай новонароджений Христос благословить Вас на завжди найкращим здоров'ям й успішним життям.

Михайло, Анна і син Михайло IV Матияш
Обезпеченевий аґент, брокер і нотар
MANUFACTURERS LIFE INSURANCE CO.
173 Stuyvesant Avenue Newark, N.J. 07106
Res. 373-1688 або Bus. 467-2180

Веселих Свят!

ЗАМІСТЬ СВЯТОЧНИХ ЛИСТОВНИХ ПОБАЖАНЬ

закупив я 25 книжок з нагоди 10-ліття парафії Свв. Володимира і Ольги в Чикаґо „СОБОР ДУШ", та 40 примірників ювілейної книжки Сестер Василіянок з нагоди 1600-ліття св. Василія Великого, для розсилки всім Владикам у діяспорі, щоб старались піднести рівень організацій своїх парафій та рівночасно, щоб подбали про збільшення покликань до наших чернечих чинів, бо Сестри виконують величезну працю для скріплення релігійного духа та розбудови нашого церковного життя.

Рівночасно бажаю Родині, розкиненій по цілому світі, правдивим Приятелям та всім людям доброї волі

ВЕСЕЛИХ СВЯТ та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!

Д-р МИКОЛА ЦЕНКО з родиною

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ
та
НОВИМ РОКОМ
щиро вітаємо Українську Громаду, а зокрема своїх Клієнтів.

TRIDENT FEDERAL SAVINGS & LOAN ASSOCIATION
РИЗУБ
767 Sanford Avenue ■ Newark, N.J. 07106
Tel.: 371-1120

Всестороння фінансова обслуга
FSLIC
ЩАДІТЬ І ПОЗИЧАЙТЕ У СВОЇЙ УСТАНОВІ!
Філії:
700 Sanford Avenue • Newark, N.J.
Tel.: 372—0303
504 Rt 9 • Lanoka Harbor, N.J. 08734
Tel.: (609) 971-0900

Із СВІТЛИМ ПРАЗНИКОМ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
Високоповажаним Членам і всій Українській Громаді пересилає найсердечніші побажання
ВЕСЕЛИХ та ЩАСЛИВИХ СВЯТ

УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА „САМОПОМІЧ"
І ОРГАНІЗАЦІЯ УКРАЇНЦІВ АМЕРИКАНЦІВ „САМОПОМІЧ" ВІДДІЛ в ПАССЕЙКУ
229 Hope Ave.
Passaic, N. J. 07055
Тел.: (201) 473-5965

З нагоди
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та НОВОГО РОКУ
найщиріші побажання складає
всім Приятелям

оркестра „ЖУРАВЛІ"
ПЕТРО БИБЕЛ (203) 866-0855
ЯР ГЛИВА (203) 834-0182
РОМАН І АНДРІЙ ВАЙДА (203) 324-0713

Веселих Свят і Щасливого Нового Року
Вшановним Покупцям бажає

ВОЛОДИМИР РОГОВСЬКИЙ
власник
TRIDENT
УКРАЇНСЬКИЙ СПОРТОВИЙ СКЛЕП

- Найбільший вибір фірми "ADIDAS" до футболу, тенісу і бігу.
- Спортові черевики, м'ячі, сорочки, штанці, торби, шкарпетки, куртки, відзнаки та інші у великому виборі.
- Спеціяльні ціни 20% знижки для членів УНСоюзу і українських організацій.

TRIDENT
432 Harding Rd • South Orange, N.J. 07079

Родині, Клієнтам і Знайомим
Веселих Свят Різдва Христового
та
Щасливого Нового Року!
бажає

АДВОКАТСЬКА ФІРМА
PITIO, OLESNYCKYJ & TURETSKY

1339 Springfield Avenue
Irvington, N.J. 07111
(201) 399-4067
(201) 399-2943

Ірвінгтон, Н.Дж.

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ
РІДНИМ, ПРИЯТЕЛЯМ, ЗНАЙОМИМ і ПОКУПЦЯМ
найсердечніші побажання
Веселих Свят і Щасливого Нового Року
засилає

ІВАННА МАЗУРОК
з родиною
ВЛАСНИЦЯ КРАМНИЦЬ ЖІНОЧОГО ВЗУТТЯ

MYRA'S SHOES
5523 N. 5th Street ■ Philadelphia, Pa.

PALMYRA SHOES
115 E. Broad St. ■ Palmyra, N.J.

HATBORO SHOES
221 N. York Rd. ■ Hatboro, Pa.

З нагоди
Різдва Христового
і
Нового Року
Веселих Свят
бажає всім

ОРКЕСТРА „ЧЕРВОНА КАЛИНА"
CHERVONA KALYNA PRODUCTIONS
P.O. Box 1170 • Union, N.J. 07083
Роман Канюка (201) 687—3146

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ І НОВИМ РОКОМ
ІЄРАРХАМ І ДУХОВЕНСТВУ УКРАЇНСЬКИХ ЦЕРКОВ, ПРОВОДАМ УКРАЇНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ, ТОВАРИСТВ І УСТАНОВ, ВСІМ СВОЇМ ЧЛЕНАМ ТА ВСІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ГРОМАДІ
ЩИРІ ПОБАЖАННЯ
пересилають
ДИРЕКЦІЯ і ПРАЦІВНИКИ
1-го УКРАЇНСЬКОГО ФЕДЕРАЛЬНОГО ЩАДНИЧОГО БАНКУ

«ПЕВНІСТЬ»

1ST SECURITY FEDERAL SAVINGS BANK
932 - 936 North Western Avenue Chicago, Illinois 60622 (312) 772-4500
2166 Plum Grove Road Rolling Meadows, Illinois 60008 (312) 991-9393

Гантерська громада вшановує пам'ять Патріярха

У п'ятницю, 7-го вересня 1984 року, раннім-ранком зворушила до сліз малу гантерську громаду сумна вістка з Риму, що о год. 10.30 вранці римського часу відійшов від нас у вічність наш духовний Батько, Ісповідник Віри, довголітній каторжник-мученик за Христову Церкву, новітній Український Мойсей, Глава Помісної Української Католицької Церкви Блаженніший Патріярх Отець Йосиф. Великим смутком і жалобою оповилась церква св. Івана Хрестителя на горбочку, яку провід Делеґатури Патріярхального Товариства і Комітет Товариства Св. Софії оповили чорним прапором. Всередині церкви на тетраподі приміщено портрет Блаженнішого Патріярха в жалобній стрічці, Святе Євангеліє, а посередині — епитрахиль і чашу.



Дубок коло церкви св. Івана Хрестителя, який посадив і поблагословив Патріярх Йосиф в 1968 році під час своїх перших відвідин в Гантері.

Засумував і похилився дубок-красунь біля церковці-гуцулки, який садив і благословив Дуб-Велетень 8-го серпня 1968 на пам'ятку відвідин і благословлення церкви.

Щодня о. Стефан Кундра в заступстві відсутнього о. пароха Евгена Гарабача (виїхав до Німеччини), відправляв панахиди за спокій душі покійного Патріярха Йосифа. З того дня від'їхало до Риму п'ятеро мирян на похорони Отця Йосифа. В четвер, 13-го вересня, в день похоронів Блаженнішого о. С. Кундра (словак по національности) відправив Святу Літургію, під час якої виголосив по-словацьки гарну проповідь про покійного Отця Йосифа, який усе своє життя трудився, терпів, карався за Українську Церкву і народ. На жаль, не діждався завершення її патріярхатом, в чому перешкоджали не лише червона Москва, але і деякі ватиканські чинники.

Службу Божу закінчено панахидою за спокій душі св. п. Патріяха, під час якої почесну сторожу творили місцеві патріярхальні діячі: дир. Йосиф Іванчук, Стефан Льорх і Андрій Бук. Акордам пісні „Вічная пам'ять" і похоронного „Святий Боже" у виконанні місцевого хору асистував дзвін „Іван" з дзвіниці біля церковці, жалобно сповіщаючи гантерським горам і околиці сумну вістку про відхід у засвіти великого сина української Церкви і народу та просьби-мольби до Небесного Отця про кращу долю для нашої Церкви та народу.

У вівторок, 18-го жовтня ц. р., в сороковий день відходу у засвіти св. п. Патріярха Йосифа парох о. Евген Гарабач (повернув з дружиною з Німеччини і з Риму з похоронів) відправив поминальну Службу Божу з панахидою, під час якої виголосив змістовну проповідь про трудолюбне життя, повне терпінь, турбот, карань, наруг і діл Патріярха, цитуючи важливіші місця „Завіщання". Панахиду закінчив хор молитвами „Вічна пам'ять" і похоронним „Святий Боже..." І знову відізвався „Іван", несучи до небес мольби до Господа, щоб оселив нашого Святця Отця Йосифа, де праведні спочивають.

9-го грудня ц. р. заходами Делеґатури Патріярхального Товариства і Комітету Т-ва Св. Софія відбулися в каплиці парохіяльного дому о год. 12-ій вполудне жалобні сходини, присвячені Ісповідникові Віри Патріярхові Йосифові. На стіні висів портрет Патріярха в чорному обрамуванні.

Сходини відкрив Стефан Льорх. Привітавши о. пароха Евгена Гарабача і чисельно зібраних мирян, підкреслив великі діла, труди і терпіння невтомного борця за історичні права нашої Церкви спочилого Патріярха Йосифа, попросив хвилиною мовчанки вшанувати його пам'ять. Жалобну програму започатковано молитвою „Отче наш", яку проспівали всі присутні. Поминкове слово виголосив Андрій Бук. Представивши життєвий шлях, повний змагань, турбот, терпінь за Церкву і народ, за які він карався на 18-літньому засланні, повному знущань, зневаг, турбот, голоду і холоду, але не падав духом, бо було написано: „Ти мусиш терпіти за Українську Церкву". Сталими листами-посланнями до вірних (піддержував на дусі не лише своїх співзасланців, але й чужих), які часто попадали в руки НКВД, наш засланець платив додатковими роками каторги.

Вичисливши великі діла, які Отець Йосиф довершив в Римі після чудесного звільнення протягом 20 років на так званій волі, А. Бук підкреслив, що Боже Провидіння дійсно довершило на многострадальному патріяршому житті багато неймовірних чудесних діл.

Закінчив свою змістовну доповідь уривками з Завіщання, в яких Патріярх стверджує: „патріярхат ми вже маємо, не відказуйтеся від патріярхату, будьте вірні, згідливі, любов не тільки УКЦ, але і православної нас з'єднає в соборну Українську Церкву і віру, бо теперішній церковний поділ минеться, здійсняться мрії великих мужів історії Української Церкви і Україна матиме одну Христову Церкву і одного Патріярха Української Церкви, тоді перенесіть мою домовину зі собору Св. Софії в Римі на рідну Українську Землю, до храму св. Юра, біля гробниці Слуги Божого Андрея, а відтак до крипти Св. Софії в Києві".

Про похорони Блаженнішого отця Йосифа сказав о. парох Евген Гарабач. Похорон був дуже величавий, в ньому взяли участь майжі усі наші єпископи, 14 кардиналів, представники Ватикану багато священиків, монахів наших і чужих чинів, отець Ван Страатен, великий приятель покійного Патріярха, амбасадори, представники чужих держав, представники нашого Уряду, політичних, наукових, культурних організацій, Світового і Крайових Патріярхальних Товариств Товариства Св. Софія та понад 500 мирян з вільного світу, Польщі і Югославії. Найбільше зворушливою була хвилина, коли архимандрит, голова Львівського Крилосу, о. Іван Хома читав уривки „Завіщання" бл. п. Патріярха Йосифа, яке він писав на протязі одинадцяти років.

Під кінець висвітлено прозірки з похоронів Блаженнішого Патріярха Йосифа, які підготовив Теодор Угорчак, а висвітлила Христина Овад. Всі пояснення давав о. Е. Гарабач. Жалобні сходини закінчено молитвою „Вічная пам'ять" і „Боже Великий".

А. Б.

Пам'яті Осипа Бакая

У далекій і чужій землі прийшлося нам попрощати нашого дорогого земляка, трудолюбивого сина Коломийщини і Гуцульщини, інспектора Осипа Бакая.

Стародавні і розлогі тиси Княждвора, цього чи не єдиного і унікального заповідника тисового лісу в Україні не клонили сумовито своїх вітей з болю по втраті його. Дзвони Княждвірської дзвіниці, цієї чудової перлини гуцульського церковного мистецтва, не лунали сумовитими акордами, а жалобні стогони гуцульських трембіт не котилися по карпатських верхах, обголених москвинами від лісів і дерев, прощаючи в останнє знеможеного довгою хворобою св. п. Осипа. Не легко довелося йому змагатись у житті. Не легко довелося здобувати освіту, а в австрійській цісарській армії пройшло багато років його життя в часі Другої світової війни.

Під час польської та німецької окупацій О. Бакай працював у самоврядувальних урядах, а завдяки своєму блискучому знанню книговедення, він добився високого посту інспектора.

Після Другої світової війни почерез табори біженців він разом з родиною добився в кінці 40-их років до обіцяної землі американської.

Не зважаючи на своє слабке здоров'я він включився усім своїм єством у громадську працю. Він став одним із основоположників та секретарем новоснованого Відділу ч. 430 „Дністер" УН-Союзу у Філядельфії. На цьому пості він залишився понад 20 років, аж до 1967 року, коли мусів покинути працю із-за проґресуючої хвороби.

За 20 років союзової праці О. Бакай розбудував Відділ „Дністер" до стану членів понад 400. В кінці 60-их років для відзначення його союзової праці і осягів його вибрано почесним головою Окружного Комітету УН-Союзу у Філядельфії і на цьому пості він залишився до останнього дня свого життя.

В 50-их та 60-их роках О. Бакай був теж фінансовим секретарем української громади Народного Дому. Завдяки його невтомній праці Українська громада та Народний Дім стояли на вершку свого розвитку та активности.

Як передовий громадський діяч св. п. Осип навчився від Шевченка „свою Україну любити", а від Франка навчився обов'язку відповідальности, бож він знав, що на кожному з нас — міліонів стан стоїть," і що кожний з нас „за долю міліонів має дати свій одвіт".

Доля до нього не була ласкавою. Вона не щадила йому болючих ударів. Вона обдарувала його дуже слабким здоров'ям, а недуга прикріпила його на довгі роки до ліжка.

У 1944-му році згинув його найстарший син Володимир в лавах Української Повстанської Армії. Другий син Богдан, який добився чималих наукових успіхів, помер у силі і розквіті своїх творчих сил у Сан Дієго в березні 1983 року, залишивши двох дочок і дружину. У липні того ж року у Філядельфії померла його єдина дочка Марія, заміжня Свистун.

Ці дві останні надзвичайно болючі втрати не мало причинилися до того, що батьківське знеможене серце перестало працювати.

Вітри з цієї землі понесли сумну вістку у рідній Княждвір і у рідну Коломию про те, що не стало в живих трудолюбивого і богобоязного сина Гуцульщини Осипа Бакая.

Д-р І. Скальчук

В першу річницю болючої втрати дорогого друга

Здається, що недавно, а вже рік минув від тієї сумної хвилини, коли перервалася нитка життя ще відносно молодої людини, довголітнього мистецького керівника й хореографа танцювального ансамблю „Верховинці" осередку СУМ в Ню Йорку, бл. п. Олега Ґензи. Відійшов він у вічність саме тоді, коли ввесь християнський світ радів, святкуючи народження Божого Дитятка. В цьому радісному дні за новим календарем, тобто 25-го грудня 1983 року, влискавкою облетіла сумна й неймовірна вістка, що не стало між живими невтомного працівника, любителя й знавця українського танкового мистецтва, нашого улюбленого друга Олеся.



Св. п. Олесь Ґенза

Болісно й тяжко було погодитися зі сумним фактом, що невмолима смерть забрала всім нам дорогу людину, яка так близькою була нашому серцю. Ця разюча вістка про передчасну смерть нашого друга потрясла до глибини душі сумівську молодь, танцюристів та цілу українську громаду. В особі покійного члени осередку СУМ, а зокрема члени танцювального ансамблю „Верховинці", глибоко відчули й відчувають цю велику втрату. Вони втратили не тільки жертвенного й доброго мистецького керівника, але рівночасно виховника та опікуна.

Тяжко було повірити і погодитися з жорстокою дійсністю, що відійшов від нас у вічність той, хто був фізично здоровим, сильний духом, енергійним і життєрадісним. Хто з великим запалом і посвятою працював з молоддю й для молоді.

Блаженної пам'яті друг Олесь був сином багатої землі — чорнозему золотого Поділля, села Середнє, Підгаєччина. Ріс і виховувався він в атмосфері національно свідомих батьків, які зуміли виховати й прищепити йому любов до свого народу й рідної Батьківщини.

Недовго він втішався щастям і опікою родинного вогнища, бо у вирі Другої світової війни доля кидає його з родиною (батьками і братом) в непривітну чужину, в Німеччину. Перебуваючи в таборах переселенців в Авсбурзі, він кінчає середню школу та ходить на курси народних танків, маючи до цього талант, замилування й охоту. Одним словом, його манить танкове мистецтво та праця на полі рідної культури. Але його перебування в таборах, як всіх скитальців, було тимчасове, й тому прийшов час дальшої мандрівки за океан, до Нового Світу, на вільну землю Вашінґтона.

Прибувши з родиною до ЗСА та поселившись в Ню Йорку, він включається до праці, поглиблює знання, записавшись до каледжу на студії інженерії. В 1949 році вступає в ряди СУМ, осередку в Ню Йорку, а вже в наступному році з друзями-сумівцями створює танцювальний ансамбль, що згодом прийняв назву „Верховинці". Від 1950 року він вчить танцюристів та стає мистецьким керівником і хореографом.

В п'ятдесятих роках Олесь одружується з Дарією Масною. Згодом у їхній родині приходять на світ дві доні — Оля і Дарця.

На протязі більш як тридцяти років Олесь вчить і працює в танцювальному ансамблеві, віддаючи себе молоді. Під його вмілим керівництвом танцювальний ансамбль „Верховинці" дійшов до вершин досконалости й дав українській громаді сотні виступів.

„Верховинці" під його керівництвом обслуговували не тільки СУМ, а й цілу українську громаду на терені ЗСА, їздили з виступами до Канади, виступали часто і перед чужинцями, пропагуючи добре ім'я українців та рідну культуру. Покійний Олесь працював безкорисно, а його найбільшою заплатою були успішні виступи „Верховинців", які задовольняли найбільш вибагливу публіку. Таким він був завжди й таким відійшов у вічність, залишаючи за собою добру згадку.

Так, ділить нас від тієї сумної дати рік часу, коли ми раз і назавжди втратили щиру, добродушну, жертвенну й дорогу людину.

Пройшов рік великого смутку, горя й глибокого жалю родини покійного, сумівської молоді й танцюристів „Верховинців", у яких залишилася незагоєна рана, а також в душі й серці нас усіх.

Рік часу проминув, як за нами залишився сумний образ того величавого похорону, похилених сумівських прапорів, зворушливих прощальних слів, сумний вид сумівських колон, безліч вінків-квітів та рясних сліз ближчої й дальшої родини, молоді, танцюристів, друзів і знайомих.

Все це пройшло неначе на фільмовій стрічці, тільки залишивсь сумний спомин, глибокий жаль й необмежений біль у серці тих, які покійного Олеся знали, з ним жили й спільно працювали.

Боже Провидіння покликало його до іншого, кращого світу, там, де нема смутку, ні терпінь, а де є життя вічне.

Корнель Василик

ПАПА ІВАН ПАВЛО II вислав кожній затрудненій у Ватикані людині, а їх є приблизно 13,000 осіб, пляшку італійського вина „Спуманті" і коробку „Панетоне", різдвяний медяник, із залученою карточкою з побажанням веселих свят Різдва Христового. Ця увага Папи до своїх співробітників викликала здивування і вияви ще більшої пошани до голови Католицької Церкви. Сам Папа отримав від німецьких паломників з Баварії 79-футову вже прикрашену ялинку й інші подарунки, що їх вручили Папі баварський політичний лідер Франц-Йозеф Штравс і декілька священиків, які зорганізували цю поїздку до Риму.

ВІДОМИЙ АМЕРИКАНСЬКИЙ письменник Айзак Азімов відсвяткував знаменну дату — вихід в світ 300-ої написаної ним книги. Серед письменників ЗСА Азімов побив рекорд не лише кількістю написаних книг, але й незвичайно широким діяпазоном своєї тематики. Вчений, літературознавець, біблеїст, він пише науково-фантастичні романи, книги про Шекспіра, науково-популярні твори, підручники для першоклясників та студентів-біологів. Книги 65-річного письменника, професора біохемії медичного факультету Бостонського університету виходять в десятках видавництв в одній лише Америці. Вони видані майже на всіх основних мовах світу.

СЕКРЕТАР ДЕПАРТАМЕНТУ оборони ЗСА Каспар Вайнберґер задоволений рішенням президента Роналда Реґена, тобто зменшенням оборонного бюджету у запропонованій Пентаґоном висоті. Фактично Департамент оборони буде змушений зрезиґнувати тільки із суми 8,7 більйона долярів в 1968 році, а це означає, що головні оборонні проєкти будуть зреалізовані. Деякі сенатори і конґресмени кажуть, що таке незначне зменшення в оборонному бюджеті пошкодить ощадностевій програмі і зменшенні дефіциту в урядовому бюджеті.

У світлу пам'ять Ірени Н. Кальби

9-го листопада ц. р. відійшла у вічність Ірена Наталія Кальба, дружина знаного у громадському житті діяспори діяча інж. Мирослава Кальби.

Пані Ірена народилася 17-го лютого 1910 року в родині о. Луки Салука і Софії з дому Кишакевич. Одружена 21-го серпня 1943 року. В 1944 році молоде подружжя в наслідок воєнних подій виїхало до Австрії, опісля до Америки. Спочатку п-во Кальби поселилися у стейті Айова, потім в Омага, Небраска, а в 1957 році переїхали до Денверу. На новому поселенні п-во Кальби довгі роки вели широку громадську роботу.

Несподівано відійшла у вічність вірна подруга, взірцева господиня дому, любляча матір, родинна, доброго серця, надзвичайно працьовита. Завжди помагала родині і потребуючим на рідних землях. Хоч в останніх роках з причини недуги потребувала постійної опіки, була вирозуміла щодо громадської праці мужа, його частих поїздок, бо знала, що хтось мусить сповняти національний обов'язок.

Гостинний дім п-ва Кальбів постійно відвідували українці і чужинці. Кімнати мали вигляд мініятюрного музею народного мистецтва — дбайливо прикрашеного ручними роботами покійної п. Ірени. Свої і чужі подивляли чудове українське мистецтво. Кожного року п. Ірена влаштовувала виставки різьби, вишивок, писанок у публічних приміщеннях міста Денверу і околиці. Туристи, котрі кожного року, особливо зимою, відвідують Кольорадо, мали нагоду подивляти красу українського мистецтва.

Несподівано відійшла у вічність, залишивши у глибокому смуткові мужа Мирослава, дочку Віру, сина Петра, двох братів Ярослава і Романа. 11-го листопада увечорі парох о. С. Хміляр і о. д-р П. Баб'як відправили Панахиду і виголосили зворушливе поминальне слово. Спочилу п. Ірену прощала у життя вічне майже вся українська громада Денверу. Було багато чужинців.

У понеділок, 12-го листопада, після Св. Літургії домовину перевезено літаком до Дітройту, куди з родиною поїхав і приятель панства Кальбів о. д-р П. Баб'як. У вівторок, 13-го листопада увечорі, у погребовому заведенні п. Бугая о. В. Рибіцький, ЧСВВ, і о. д-р П. Баб'як відправили Панахиду в присутності численно зібраної родини і друзів з Торонто, Едмонтону, Вашінґтону, Денверу і Дітройту. Були також присутні односельчани з Мишиґену і Клівленду.

Наступного дня в церкві Непорочного Зачаття поминальну Св. Літургію відслужили парох о. ігумен Б. Панчук і о. д-р П. Баб'як, який попрощав покійну в останню дорогу. Тлінні останки св. п. Ірени Н. Кальби відвезено на цвинтар Оливної Гори. Похоронні відправи і опечатання гробу завершили о. С. Саболь і о. д-р П. Баб'як.

Молимо Всевишнього про життя вічне для дорогої усім нам Ірени Наталії Кальби.

Я. Яворівський

Світло...

(Закінчення зі стор. 2)

ковністю, яка найчастіше стояла — як дотепно зауважив Грушевський — не ради Ісуса, а ради хліба куса. Ось новітній реформатор старчества Паїсій Величковський ціле життя скитався по чужині, а його друга-ровесника, Сковороду, таки прямо переслідували „власті духовні". Знаменитого митрополита Арсенія Мацієвича за Катерини II збещестили і згноїли, замурувавши живцем, св. Іноколентія Іркутського практично знищили далеким засланням...

Не у вираховуванні конфліктних моментів моя тут ціль, а в устійненні самого факту неприродного, чи може краще сказати невірного, помилкового роздвоєння релігійної реальности у нас і в наших північних сусідів, які прийняли християнство через хрищення від нас 1000 років тому. Їм і святкувати 1000-ліття хрищення: нам же, згадуючи встановлення офіційної церковности св. Великим князем Володимиром, приклasти б усі зусилля на відродження задушеної рідної Київської духовости. Це для нас особливо важливе тепер, у цей біснуватий час.

До цього, либонь підсвідомо, направлені стримління найкращих синів і доньок України, які по тюрмах „психушках" і на засланнях караються. Бо це та могутня сила, якої, як непереможної зброї, бояться всі прибічники сатанізму...

Тай годилося б славних прадідів великих правнуками достойними бути!

СЛАВА ДАЖБОГУ!
СЛАВА УКРАЇНІ!

СВІТОВА СВЯЩЕННА РАДА УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ НАУКОВОЇ ВІРИ

ВІТАЄ усіх Українців з

СВЯТОМ РІЗДВА СВІТЛА ДАЖБОЖОГО

і бажає
ВСЬОГО НАЙКРАЩОГО В ЇХ ЖИТТІ.

ПРЕЗИДІЯ РАДИ УКРАЇНСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО РОКУ.

Грудень 15-го 10.984-го

ПОДЯКА ЗА ОДЕРЖАНІ ПОЖЕРТВИ

Українська Американська Координаційна Рада подає наступну листу осіб і організацій, які склали свої пожертви до УАКРади від часу, коли вперше у листопаді 1983 року УАКРада почала збирати фонди.

Ця перша листа включає пожертви на Комітет за Правопорядок в УККА, якого фонди перенесено до УАКРади.

До цієї листи є включені пожертви, які були надіслані до Головної Канцелярії УАКРади, як теж ті, які зібрали її представники і місцеві Відділи та передали їх до Головної Канцелярії УАКРади.

Листа число 1.

Ім'я	Сума
Анащук Михайло	$20.00
Андрейко Микола	25.00
Антонович В. Лев	15.00
Артимишин Б.	25.00
Артимишин Люба	20.00
Бабенко Антін	20.00
Бабяк Любомир	25.00
Бачинський Юліян	30.00
Бахно Михайло	25.00
Бадинський Осип	10.00
Бадинський Роман	10.00
Байбак Петро	25.00
Бакало Варвара	25.00
Бакуменко Ґ.	30.00
Балабан Віктор	25.00
Балей Петро	50.00
Бараболяк Микола	20.00
Баран Катерина	55.00
д-р Р. Барановський	80.00
д-р Ю. і А. Барановські	50.00
Бардахівський Ол.	25.00
Барусевич Софія	20.00
Белендюк М. і Л.	100.00
Бень Осип	5.00
Берегулька Станислав	25.00
Бережна Ефрозина	25.00
Біланюк Орест М.	25.00
д-р Білецький Вол.	70.00
Білевич Олександер	20.00
Білий Степан	20.00
Близнак Іван	10.00
Бобеляк Дмитро	10.00
Бобяк Роман	20.00
Бохно Михайло	25.00
Боднарук Ярослав	25.00
Богачевський Дмитро	75.00
Богдан Лідія	131.15
Боярський Богдан	20.00
Бойчук Микола	50.00
Бойко Василь	20.00
Бора Василь	100.00
Борковський Роман і Марія	55.00
д-р Бородайко Богдан	50.00
Бородайко Корнель і Марта	35.00
о. Боровський Володимир	15.00
Борисенко Олекса	5.00
Ботвин Лука	25.00
Бойко В.	20.00
д-р Бойкович Андрій	20.00
Божик Моніка	
Бродило Іван	25.00
Бровар Володимир	25.00
Бук Андрій і Катерина	20.00
Букачевський Яр М.	25.00
Буксар Юрій і Ірена	25.00
Булавицький Олекса	20.00
о. Булавка Анатоль	10.00
д-р Цегельський Юрій	50.00
Цегельський Роман	15.00
Цегельська Вероніка	50.00
Хадшай Роман	25.00
Хамула Володимир	10.00
Харина Йосиф	10.00
Чепига Андрій	50.00
Хом'як Р. Л.	25.00
Хоманчук Іван	10.00
Чопко Богдан	100.00
Хоптій Іван	20.00
Човник Осип	5.00
Хухра Дарія	20.00
Хичій Ярослав	10.00
д-р Ціханський Володимир	50.00
Цюк Ярослав	40.00
Цимбалістий Микола і Лукія	50.00
д-р Чаповський Мирослав	20.00
Череватко Микола й Анна	10.00
Червайко Н.	10.00
Черевко В.	15.00
Даниленко Іван	35.00
Данилюк Михайло	25.00
Данилюк Роман і Марта	25.00
Дебайло Володимир	50.00
Демчук Володимир	25.00
Демянюк Дмитро	10.00
Демиденко Ілля і Людмила	20.00
д-р Дерій Омелян	25.00
Дейчаківський Богдан і Марія	40.00
Дяків Роман і Ірина	50.00
Діберт А.	25.00
Дідик Андрій	50.00
Діловський Панас	10.00
Дмитрик Іван	10.00
Доброноженко Петро й Людмила	25.00
д-р Домашевський М.	5.00
Дорошенко Анатоль	50.00
Довгалюк Харитон	25.00
Дражевська Любов	10.00
Дуб Олена	40.00
Дучинський Володимир	50.00
д-р Дудра Михайло і Дарія	25.00
Дурбак Б.	2.00
Дворян Стефан	25.00
Дзядів Юрій і Наталія	15.00
Дзюба Володимир	25.00
Дзюбинський Ераст і Валентина	100.00
Дзюбинський Роман і Ольга	100.00
Єфремова Галина	110.00
Ілько Михайло й Анна	10.00
Фафендик Стефан	15.00
Фалко Анатоль	20.00
Фік Евген	10.00
Філь Олександер	5.00
Фостяк Богдан і Ольга	5.00
д-р Филипович Корнило й Марія	25.00
Ґавидяк Ігор	25.00
Ґарбер В.	50.00
Ґеча Дам'ян і Лідія	20.00
Ґлух Роман і Валентина	20.00
д-р Ґіль Зиновій	25.00
д-р Ґіль Е.	20.00
ген. Григоренко Петро	75.00
Гробельський Стефан і Надія	25.00
Гадзевич Богдан і Катерина	25.00
Гадзяцький Микола	20.00
Гайовий Ф.	25.00
Галібей Роман	25.00
Хамуляк Іван і Іванна	60.00
Гарасимяк Йосиф	20.00
Гарасимів Михайло	20.00
Гарматій Павло і Марія	100.00
Гавриляк В.	20.00
Гаврилюк Наталія	10.00
Гаврилюк Й.	10.00
д-р Гаврилюк Орест	25.00
Гавриш Осип	10.00
Гайда Пилип і Станіслава	20.00
Гаєцький Роман і Ольга	25.00
Герець Михайло	25.00
Геврик Богдан і Ольга	50.00
Гірняк Богдан	25.00
Гірняк Андрій	25.00
Гірний Іван і Ольга	50.00
Гладкий Орест	20.00
Гнатейко Мирон і Ольга	50.00
Гнідей Володимир	50.00
д-р Голіян Володимир	20.00
Голінка Данило	5.00
Головатий Михайло	20.00
Голинський О.	25.00
Горлієнко Павло	25.00
Городецький Ярослав	25.00
Гойдиш Евстахія	50.00
Граб Омелян	25.00
д-р Граб Роман	50.00
д-р Грабарчук Евген	100.00
Грабик Орест	25.00
Гриців Роман	45.00
Гриців Теодозій	50.00
Григорович Кирило	10.00
Гриник Михайло	5.00
Гришко В.	25.00
Груш Петро	25.00
Гуцаль Богдан	10.00
Гуменюк Петро і Франціска	20.00
Гусак Леонід	20.00
Гутович Евген	25.00
Гис Михайло	5.00
Ілемський Іван	25.00
Ілинський Юрій	25.00
Ільницький Роман	50.00
Іськів Іван	40.00
Іванців Осип і Анна	100.00
д-р Іванович В. з дружиною	25.00
Івасів Олесь	10.00
Іваноньків Григор	5.00
Івасишин Петро	25.00
Івко Данило	25.00
Ямрозик Р.	15.00
Янкевич Осип	50.00
Ярош Марта	25.00
Євсевський Сергій	10.00
Калинович Василь	25.00
Калиновська Оксана	10.00
Калитчук Филимон	50.00
Камінський Анатоль	25.00
Кедринський Олекса	10.00
Кейбіда Андрій	50.00
Керницький Іван	25.00
Кібуз Володимир	20.00
Кікта Степан і Евгенія	20.00
Кізима Степан	5.00
Клапіщак В.	50.00
о. Клепарчук Степан	50.00
Клюфас Мирослав	10.00
Клюфас Орест	25.00
Клюфас Роман	10.00
Клим Ярослав	50.00
Кобаса Олександер	10.00
Кобрин Роман і Ольга	25.00
Коцелко О.	20.00
д-р Когутяк Володимир	50.00
Коленський Лев	10.00
Колодій Обезпечення	15.00
Колодій Й.	20.00
Комарницький Омелян	10.00
д-р Комарницький Орест	10.00
Комоницький Зенон	25.00
Кондра Богдан і Мирослава	20.00
Коновал Павло	50.00
Копистянський Богдан	20.00
Копистянський Олексій	25.00
Корбутяк Дмитро	25.00
Корчинський Михайло і Таїсіта	130.00
Король Роман і Анна	50.00
Королик Володимир	30.00
Королишин Михайло	10.00
Коропей Ольга К.	30.00
Коровицька Галина	15.00
Косович Дмитро і Стефанія	50.00
Костюк Гриць і Раїса	20.00
Костюк Іван і Галина	20.00
д-р Кострубяк Дмитро	25.00
Костирко Микола	10.00
Котелевець Василь	20.00
Котенко Володимир	50.00
Котис Богдан	25.00
Коваль Роман і Ляриса	25.00
Ковалевський Н.	10.00
Ковальська Зиновія	10.00
Козак Богдан	10.00
Козак Уляна	25.00
Козак Б.	50.00
Крамар Павло й Анна	25.00
Крамарчук Марта Б.	20.00
Кравців Неоніля	10.00
Крук Евген	25.00
Крумшин Микола і Леся	100.00
Кришталович Я.	20.00
Кривуцька Катерина	20.00
Крижанівський М.	10.00
Крижановський Юліян	20.00
Кучкуда Василь і Пелагія	50.00
Кулінченко Григорій	25.00
Кулик Петро й Емілія	40.00
о. Кулицький Теодор	25.00
Кулинич Мирослав	20.00
Кулинич Дмитро	35.00
Курчак Микола	35.00
Куропась Степан і Антонетта	25.00
Кузів Ольга	20.00
Кузьма Мирон	25.00
д-р Кузьмак Любомир	50.00
Китастий Григорій	10.00
Кузик Дмитро	100.00
Квас Володимир	20.00
Лабка Ярослав і Ярослава	20.00
Лампіка Любомир і Марія	10.00
д-р Ласійчук Н.	25.00
д-р Лебедович Мілас	40.00
Лехновський Стефан	10.00
д-р А. Лемішка	25.00
Лесько Іван	10.00
Леськів Мирон	20.00
Левицький Роман і Татіяна	20.00
Левицька Ярослава	25.00
Ліневич Олександер	25.00
Лісевич Михайло	25.00
Ломацький Олесь	25.00
Ломиш Лев	50.00
Лотоцький Теофіль	30.00
Лотоцький І.	25.00
Луцький А.	25.00
Людкевич Евген	10.00
Лукіянович Філярет	20.00
Лисенко Павло і Наталія	50.00
д-р Лисяк Роман	10.00
Лисько Олександер	50.00
Мац Мирослав	50.00
Мацюк Василь	15.00
Мадич Єлисавета	20.00
Маїк Володимир	25.00
о. Мак Іван	15.00
Макух Василь і Анна	100.00
Максимюк Г. і С.	20.00
Маланюк Мирон	16.00
Мантика В.	50.00
Маркевич Іван	30.00
Мартюк Сильвестер	35.00
Машталір З.	10.00
Матула Петро	25.00
Матвіїшин Андрій	25.00
Мазяр Е.	20.00
Мазяр Нестор	15.00
Мазуркевич Вол.	50.00
Медвецький Михайло	10.00
Мегик Р.	10.00
Мельник Роман А.	25.00
Менцінський Орест і Станіслава	50.00
Мерещак Вол.	20.00
Мокрий Терентій	5.00
Мотиль Олександер	20.00
д-р Мостович Леонід	25.00
Мушинський М.	20.00
Михайлів Евген	5.00
о. Михайлів Макар	20.00
Михайлович Ярослав	100.00
Михайлович Богдан	50.00
Михайлишин Семен	30.00
д-р Мичковський Мирослав	25.00
д-р Микулович Ярослав	40.00
о. Микита Андрій	20.00
Миска Володимир	10.00
Мисько Іван	20.00
Н. Н.	20.00
Надраґа Василь	25.00
Нагірняк Микола	25.00
д-р Новосівський І.М.	50.00
Новоженюк Стефан	25.00
Николенко Ніна	10.00
Оглюк Микола А.	10.00
Олесницький Остап і Слава	300.00
Олійник Ф.	50.00
Опака Вол.	10.00
Оріховський А. і В.	50.00
Ориняк Іван	25.00
д-р Остапчук П.	20.00
Остапюк Богдан	10.00
Островський Степан	30.00
Овдієнко Павло	10.00
Озга Мирон	20.00
Падковський Роман	20.00
Пакуляк Василь	20.00
Палатайко Ярослав	10.00
Палідвор Василь	20.00
Панків Стефан	10.00
Пастушенко Мирослав	45.00
Пашковський В.	10.00
Павлиш Ілля	15.00
Павлюк Іван	25.00
Пепюк Вол.	25.00
Перейма Євген	15.00
Перейма М.	20.00
Певна С.	10.00
Пижанський Михайло	10.00
Підлуський І.	25.00
Пісецька Галина	10.00
Пітьо Орест	20.00
Плавюк Микола	25.00
Плехінь Омелян	10.00
Подоляк Лев	20.00
Попель Ярема	100.00
Попіль Едвард	25.00
Попіль Іван	50.00
Попович Вол.	50.00
Попович Степан	55.00
Поворозник Павло	10.00
Попович Маруся	25.00
Посипайло Марія	10.00
Прадищук Андрій	60.00
Процівський Ігор	25.00
Процінський Володимир	25.00
Процик Володимир	25.00
Процик Олександер	15.00
Процик Стефан	25.00
Прокоп Мирослав	25.00
Пришляк Олександер	25.00
Пришляк Ярослав	25.00
Пришляк Петро і Стефанія	20.00
Притула Василь	25.00
Притула Емануїл	5.00
Путикевич Степан	10.00
Пилишенко Володимир	25.00
Пилипчук Михайло	25.00
Пирський Михайло	50.00
Питляр З.	20.00
Раковський Мирослав	25.00
Ракуш Микола і Ірена	25.00
Реннер В. і Е.	25.00
Решетуха І.	30.00
Різник Вол. і Павлина	25.00
Роговський М.	15.00
Ромах М.	10.00
Романовський Вол.	10.00
Ростун Василь	25.00
Руденський Юрій	25.00
Рущак Йосиф	10.00
Рибак Анна	40.00
д-р Ричок Роман і Любомира	25.00
Саґата Стефанія	15.00
Саґатий Михайло	5.00
Садовий Остап	10.00
Салій Василь	25.00
Салюк Яр і Оля	25.00
Салик Стефан	10.00
Самутин Анна	10.00
Савка Іван	10.00
Савицька Іванна	25.00
Семанюк В.	10.00
Семчишин Мирослав	15.00
Семеґен Василь	10.00
Семеґен Ілярій	10.00
Семенюк Петро	25.00
Семетюк О.	20.55
Сандзік Теодозій і Віра	50.00
Сенежак Володимир	5.00
Серафин Олександер	25.00
Середа Михайло і Ольга	25.00
Серна Павло	25.00
Шавяк Й.	10.00
Щаблій Микола	20.00
д-р Шебунчак Богдан і Софія	50.00
Січ Дмитро	10.00
Сідлярчук Степан	35.00
д-р Сєрант Іван	80.00
Сидум Ілько	20.00
Сіверський А.	50.00
Скіра Іван	5.00
Скобко Евген	15.00
Скоп Олександер	35.00
Скотик Е.	15.00
Скребез Григорій	20.00
Скробко Олександер	5.00
Митрополит Мстислав Скрипник	50.00
Скрибайло Степан і Марта	10.00
Сломошинський Федір і Марія	15.00
Слюсарчук Стефан і Марія	40.00
Смішкевич Омелян і Марія	30.00
Снігура Евген	10.00
Сочинський Ростислав	25.00
Сокольський Роман і Анна	50.00
д-р Солтис Юрій	35.00
Соневицький Ростислав	15.00
Соробей Марія	25.00
Сорочак Володимир	50.00
Сороколіт Микола	20.00
Сос Іван	25.00
Сосяк Михайло	15.00
Сосяк Василь	5.00
Стахів Евген	15.00
Станко Антоній	10.00
Старосольська Ксеня	25.00
Стасишин Володимир і Стефанія	20.00
Стасик Ярослав	50.00
Стебельський Іван	25.00
д-р Стек Вол.	15.00
д-р Стецьків Євген	30.00
Стефанишин Марія	25.00
Стефанишин Марія	25.00
Стельмах Остап	10.00
Стельмащук Михайло	20.00
д-р Стерчо Петро	25.00
Стеткевич Лев і Ольга	25.00
Ступа Андрій	50.00
Субтельний Мирослав	10.00
Сухаренький Іван і Анна	20.00
Сумик Август	25.00
Супрунович А.	20.00
Сушко Ярослав	10.00
Сушко Михайло	25.00
Сушко Вол.	15.00
Світлична Надія	20.00
Щуровський Стефан	20.00
Шпачинський Вол.	25.00
Таращук Дмитро	20.00
Татарко Микола	10.00
Теслевич Микола	10.00
д-р Ткачук Богдан	125.00
Ткачук Стефан	10.00
Томащук Данило	20.00
Томич Омелян і Ярослава	25.00
Трач Роман і Надя	10.00
Троч Р.	10.00
Турчин А.	20.00
Турецький Микола	25.00
Турула Павло	25.00
Тимяк Марія	25.00
Тимчишин Володимира	20.00
Тишовницький Михайло	10.00
Улянець Л.	80.00
Вертипорох Л. і Й.	50.00
Войтович Михайло	20.00
Войтович Петро	10.00
д-р Волянський Олег	100.00
Волянська Донна	25.00
Волянський Л.	25.00
Волчук Роман	50.00
о. Волошин Богдан	25.00
Винничок Михайло	10.00
Винницький І.	50.00
Витановська Дарія	10.00
Вишневецький Яким	15.00
Витвицький Василь	25.00
Величко Ярослав	25.00
Вислоцька Марія	75.00
Яременко А.	100.00
д-р Ясінський Богдан	25.00
Єреґа Василь	5.00
Юшкевич Роман	10.00
Зацепіло Іван і Лідія	10.00
Захарія Василь	35.00
Заковоротний Іван	100.00
Заліський Антін	10.00
Заремба Й.	10.00
д-р Зарицький Мирон	25.00
Зарицька Зиновія	25.00
Завадович Зенон	5.00
Завицький Роман	10.00
Жеграй Дмитро	20.00
Зґоба Петро	40.00
Зінченко Іван	5.00
Жубаль Стефан	20.00
Жулак Володимир	5.00
Зинюк Остап	25.00

Честерська громада відзначила роковини Листопадового Зриву

Щоб не призабути тих славних історичних днів Листопада, українські поселенці, розсіяні сьогодні по всіх закутинах земної кулі, з року в рік влаштовують свята-академії, залежно від обставин та спроможностей.

Українська честерська громада також ніколи не забуває славні історичні дні і відзначає їх щорічно. З огляду на надзвичайні обставини, що заіснували в нашій громаді, цьогорічні святкування Листопадового Зриву відбулися щойно в неділю, 9-го грудня ц. р., і вони були сполучені зі святкуванням 40-річчя відходу у вічність Слуги Божого Митрополита Андрея Шептицького, який помер 1-го листопада 1944 року.

Свято Листопадового Зриву відбулося за ініціятивою та під патронатом Відділу УККА, при активній співучасті місцевого пароха УК-Церкви Св. Духа о. Мирона Грабовського, Сестер ЧСВВ та Збору цілоденної школи при УКЦ Св. Духа в Честері, Па.

Належить тут окремо вирізнити шановних гостей із сусідного Вілмінгтону, деларарського стейту: Сергія Ковальчука та Івана Праска, які не тільки підкріпили наш хор, але й відіграли на бандурах декілька пісень і тим самим збагатили програму концерту та прикрасили його зміст.

Свято розпочалось о 4-ій год. після полудня і його започаткував місцевий парох церкви Св. Духа, прочитавши гарно опрацьований реферат про Слугу Божого Андрея Шептицького, звертаючи окрему увагу на велицеві дні його життя та величаві похорони, в яких брали участь не тільки вірні нашої Церкви, але й чужинці.

Опісля діти з цілоденної школи проспівали дві пісні: „В сильній надії", церковна пісня, та „На Святоюрській горі", слова і музика Гнатишина. Вірш „Привіт Андреєві" прочитала учениця цієї школи М. Лонг, а друга учениця, М. Ревєра, прочитала короткий реферат про Митрополита Шептицького.

Перед закінченням першої частини програми учителька співу школи Ольга Пастушок проспівала сольо „Молитва за вітчизну" І. Савицької, муз. Фоменка й пісню „На веселці стоїть Божа Мати", баляда, сл. Віри Вовк, муз. Федорова.

Другу частину програми розпочав інж. Володимир Горбовий, відчитавши добре опрацьований реферат про Листопадовий Зрив та його значення для українського народу. Слідували два сольоспіви Ірини Б. Лонг, яка проспівала „Родимий краю" муз. Матюка і „Засумуй, трембіто" слова і музика Р. Купчинського.

Мішаний хор при церкві Св. Духа виконав три пісні: „Ой, у лузі", муз. Ярославенка, „Видиш, брате мій" стрілецька пісня, та „Марш куреня бойків", пісня УПА, в якій сольові партії виконали Ірина Лонг, сопрано, і С. Матвійків, тенор.

Як уже згадано, гості Сергій Ковальчук та Іван Праско відіграли на бандурах три пісні: „Гетьманський танок", „Дівчино кохана", народна пісня, та „Максим козак Залізняк", народна пісня про Залізняка. Обидва виконавці при звуках бандур проспівали дуетом ці чарі вні пісні.

Перед закінченням програми інж. Андрій Забродський прочитав з почуттям два твори: „Коли майорів над Львовом наш прапор", а також вірш Б. Кравцева „1917 рік".

Всі точки програми були дуже старанно підготовані і по-мистецькому виконані, за що належить їх виконавцям велике спасибіг.

Свято закінчено відспіванням українського національного гимну.

Мгр Володимир Сич

Альманах УНСоюзу...

(Закінчення зі стор. 1)

Олексишин, Михайло Лоза, Ольга Кузьмович, Степан Куропась та інші.

Адміністрація видавництва „Свобода" вже вислала Альманах. Його дістануть в першу чергу ті, що заздалегідь замовили собі по кожночірну книжку. Наклад Альманаху зумисно збільшено для тих, які хотіли б замовити його тепер. Адміністрація просить зробити це негайно, бо отримають його тільки ті, які скоро надішлють своє замовлення. Ціна Альманаху, як і в попередніх роках — 8 долярів, не зважаючи на те, що кошти паперу і друку знову зросли в цьому році.

Беручи до уваги велике число організацій, установ і підприємств, які постійно оголошуються в Альманаху УНСоюзу, редакція просить читачів підтримувати і популяризувати їх.



Листопадове свято в Брукліні

У неділю, 18-го листопада, Об'єднаний Комітет Українських Організацій і парохія Св. Духа влаштували в авдиторії цілоденної парохіяльної школи Листопадове Свято і вшанування пам'яті Слуги Божого Митрополита Андрея Шептицького. Хор під диригентурою Л. Рейнаровича відспівав американський гимн, „Боже, споглянь" муз. М. Гайворонського і „За тебе, Україно" муз. С. Людкевича. Л. Рейнарович вступним словом вшанував героїв Листопадового Зриву й просив присутніх працювати в тому дусі, щоб здійснити мрії тих героїв.

Промову про слугу Божого Митрополита Андрея Шептицького виголосив проф. Р. Рейнарович. Реферат його поділявся на такі частини: коротка біографія Кир Андрея, єпископська праця в Станиславівській єпархії; заслання Митрополита від 1914 до 1917 років до Суздаля в Росії; повернення до Львова та його суспільна діяльність; патріярша влада Митрополита Андрея; оборона української православної Церкви на Холмщині, Підляшші й Волині; большевицька окупація Галичини в 1945 році, та смерть Митрополита.

Потім діти школи виконали: К. Купер „Україна я маленька" І. Савицької; О. Ройовська—„Листопад" Р. Купчинського; М. Балицька—„Край мій рідний" Ю. Шкрумелюка; Т. Серафин—„Надія" Лесі Українки. Ці учениці виявили себе дуже талановитими. Відомий оперовий співак Л. Рейнарович захоплював публіку своїми по-мистецьки виконаними сольовими точками—„Ой, зійшла зоря" муз. М. Лисенка, „О, мій рідний краю" в музичній аранжеровці Т. Левицького, а як наддаток проспівав „Синю чічку" М. Гайворонського.

Слідували декламації „В день Першого Листопада" С. Черкасенка у виконанні: Н. Литвин і „Листопадовий Зрив" В. Фіцалового у виконанні Б. Богуша; обидвох виконавців рясно оплескувала публіка.

Т. Шайда і Л. Рейнарович виконали два дуети: „Накрила нічка" М. Гайворонського і „Встає Україна" слова і муз. Б. Дніпрового; публіка насолоджувалась їхнім співом і подякувала виконавцям спонтанними оплесками.

На закінчення хор проспівав „Марш молоді" В. Третяка і „В'язанку стрілецьких пісень" М. Гайворонського. Чиста інтонація, зрозуміння інтерпретаційних задумів диригента були доказами наполегливої праці як диригента, так і хору. Прекрасним акомпаніятором для хору і солістів був проф. Т. Левицький. Дитячі декламації приготовила проф. Л. Ларсон.

Відспіванням національного українського гимну закінчено цей вдалий концерт.

Н. Н.

Українські мистці були фіналістами на виставці в Гемтремку



Ярема Козак (справа) з президентом банку Карлом Вайнертом під час виставки біля картини українського мистця „Танок", що її відтак банк закупив.

Гемтремк, Миш. (С. Когут). — Місто Гемтрек, оточене зі всіх сторін містом Дітройтом, це місце сильного скупчення українського, польського, а в останніх часах також югославського населення. Це місто є також осідком централі Бенк оф Коммерс, який в своїх активах доходить до 500 мільйонів дол. Свідома складу своєї клієнтелі, дирекція цього банку влаштовує вже від чотирьох років, в місцевій бібліотеці малярські виставки, до яких запрошує малярів з цілого Мишигену. Тематично виставка повинна віддзеркалювати „культурну зрізничкованість і багату етнічну спадщину, яка витиснула на стейті Мишиген та містах Дітройт і Гемтремк неповторний характер та відпорність зціленої громади".

Як виказує чотирорічний досвід, це була продуктивна ініціятива, яка втішається чимраз більшою популярністю. Доказом цього є 280 картин, присланих на цей конкурс. Заохотою є перспектива стати фіналістом, про що широко повідомляє преса і звичайно такі картини знаходять покупців. Самий банк закуповує від чотирьох до шести картин. Жюрі, яке складається звичайно із професійного мистецького критика та представника банку, по першому перегляді вибрали 40 картин, а з них остаточно 20 для публічної виставки. Ставиться отже вимога високого мистецького рівня, доступного дійсним мистцям, а не аматорам чи початківцям.

Цього року в мистецькому змагу взяли участь чотири українські мистці. Всі вони знайшлись серед тих 20 картин, які були допущені до публічної виставки.

Найвиразніше виявив свою українську приналежність Ярема Козак своєю картиною „Танок". Це дівчина в народному строю, в багатих красках. Рух танку зазначений рядом пів-коліс, що виявляє модерне трактування сюжету.

Юрій Крузь дав „Ірися на бельгійським килимі". Схоплюючи їх згори, надає їм цікаву перспективу. Тло нагадує гобелін.

Дзвінка Гайда виступила з „Українським селом". Ідилія українського села вміло схоплена в наївному стилі, подібному до Гренлма Мозес. Зацвіла яблуня огріває картину, в якій переважає зелена краска. Є там церква, огрядні хати покриті соломою, доріжка над потоком та дівча, що гонить гуси.

Найменш етнічного елементу можна було відкрити в картині Андрія Кушіра, який виставив „Три кловни".

Відкриття виставки відбулося 15-го листопада, в присутності директора банку Карла Вайнерта, представників преси та великого числа любителів мистецтва. Її закрито 17-го грудня.

Суспільні...

(Закінчення зі стор. 2)

щоб більшість матерів могла мати двоє-троє дітей без зменшення свого статусу і престижу.

Совєтська система знищила патріярхальну родину і замінила її родиною з одною дитиною. Якщо батько і мати працюють — появляються „вірнопіддані раби" (совєтський вираз!) — баби, діди, бездітні дядьки і тітки. Вони отоюють дитину нераціональною ніжністю і псують її, виховуючи малого диктатора. Вони дають дитині часто непотрібні гроші, а вона не розуміє їх вартости. У дитини зникає природний нахил до праці. Коли дитина підростає і їй все таки треба працювати — приходить протекція для влаштування на добру працю з малими обов'язками, бажано у столицях республік. У дитини таким чином виховується інфантильність, а то й цинізм. Бажання обов'язково мати вищу освіту з вузькою спеціяльністю. І таких людей із вузькою спеціяльною освітою вища совєтська школа випускає рік-річно майже два мільйони. На практиці вийшла надпродукція фахівців із вузькою професійною освітою. На будівництві вони часто працюють як старші робітники, або бригадири і незадоволені своїм життям. Бракує звичайних робітників — шоферів, кухарів, кельнерів, шоферів автобусів, кравців і шевців. На практиці, шофер автобуса заробляє більше, або стільки як „кандидати наук" „доктор" на західній взірець. Хоч вища освіта дає немало привілеїв, але одночасно у молоді помічається менше зацікавлення університетами і інститутами, до яких, зрештою, можна дістатися тільки з комсомольським скеруванням.

Тільки 50 відсотків молоді, що скінчила середню школу, хоче вступити у — вищу. Звичайно стипендію треба відробляти там, куди пошле партія, себто на далекій провінції.

І — люди живуть, як, це вже інша справа. Не дуже вигідно, але живуть. Візьмімо кожне стандартне більше місто СССР. Центральний проспект сталінської архітектури. Нові райони — репліка московських „Черемушек". Знаєш одно місто — знаєш решту. Всі однакові. Головна вулиця імени Леніна. Рівнобіжно Комуністична, Совєтська, Червоноармійська, Кірова, Орджонікідзе, Дзержинського. Мало? — досить!

На будинках гасла і заклики: „Нехай живе комунізм — світле майбутнє цілого людства!", „Справа Леніна переможе!", „Тримайте гроші в щадничій касі!"

Вулиці розкопані ніби на ремонт, але робітників не видно, доми обшарпані, на подвір'ях купи старого сміття. До автобусів не влізете, хіба ви боксер тяжкої ваги. Їдальні або замкнені на перевірку, або й так без подання причини.

Подивитесь з вікна і побачите величезний портрет Леніна. Біля Леніна пригадка — „Виходячи з помешкання, виключайте світло".

Коли ви відважна людина до ресторану входите із скандалом. Брудні кельнерки мурокчуть якісь погрози. Дають страшні „дижурні блюда". Їсти таке треба не абиякої відваги. Десь в одинадцятій годині вечора до ресторану входить міліція і викидає „алкашів", по-нашому п'яниць. Коло нашого готелю лежить п'яний; плаче, погрожує все знищити, всіх повбивати, віддати під суд. На площі б'ються. Ревуть сирени міліцейських авт. В готелі нема води, ані гарячої, ані звичайної холодної. Прибиральниця приносить відро холодної води і з громом ставить біля вашої кімнати. Питати пояснення „чому" радити не можна. „Інтелігенція! Не хочеш — не мийся".

Якщо нема місяця — нервові люди виють на „лямпочку Ілліча", себто на звичайну електрику. А скептик каже „і все одно" їх „усі бояться"! „Інтелігент" із додатком „гнилий", звичайна совєтська лайка. Буває й гірше.

Або після роботи йдете купити щось з'їсти. Ось „дають" помідори. У Совєтському Союзі, замість звичайного — „продають", кажуть „дають". Стали в чергу. Стоїте десять хвилин. Підійшли до ляди, коли помідори скінчилися. Кляннете. Йдете туди, де дають яблука. Та ж історія. Стаєте в чергу де дають „сухі фрукти", сушину по-нашому. Щасливо підійшли до крамарки. Вас ніхто не штовхав, не вилаяв інтелігентом. Даєте крамарці чек. У Совєтському Союзі платять чеками. Крамарка чек повертає. Не до мене. Каса помилилася. Що ж робити? Йдіть до завідуючої, нехай підпише. А де вона? Вийшла. Коли поверне? Не знаю. Крамарка вже лютує — „гражданін" не затримуйте чергу. Вас багато, а я одна.

Тоді „гражданін" хоче завити голосом індійця, який кидається на білого. Але вити не рекомендується. Прийдуть кремезні парубки в білому і — пропав. Поволічуть у „психушку". А там відомо. Почнуть „колоти".

Але люди живуть. І всі (ну, не всі, а багато) пишуть дисертації. Захистити дисертацію в СССР — нелегко, але можна. Захищають. Вона дає привілеї. У нас на Заході інакше. Дисертації також пишуть і немало.

Часто це поширений реферат. Напишеш і доктор! — а як і не звичайний, то хоч почесний. У нас докторат жадних привілеїв не дає. Обов'язків також. Теми докторських праць чомусь засекречені.

Пишуть...

(Закінчення зі стор. 1)

бе Уральської області. У 1983 році його звільнили і він повернувся до Львова, де він та його брати мають власну хату. Але органи КГБ відмовили йому приписки, заборонили мешкати у власній хаті та не дають дозволу на працю.

Як пише Кобрин, це означає, що „над о. Винницьким нависла загроза розправи з боку КГБ вже четвертий раз, хоч о. Винницький є живим прикладом праведного життя за наших важких обставин, прикладом не тільки для священиків, але для всіх віруючих".

АМЕРИКАНСЬКЕ ПРЕСОВЕ агентство Юнайтед Пресс Інтернешенел провело опит своїх передплатників. Треба було назвати жінок, яким американська преса в цьому році приділила найбільше уваги. За результатами опиту перші чотири місця в цьому своєрідному конкурсі зайняли кандидатка на пост віцепрезидента ЗСА від Демократичної партії Джералдін Ферраро, американська астронавтка Селлі Райд, прем'єр-міністер Індії Індіра Ганді та колишня „Міс Америка" Ванесса Віллямс.

В АМЕРИЦІ СТОЇТЬ тепер перед розглядом шпигунства на користь інших держав рекордно велике число осіб, як це подало до відома ФБІ. Минулого року число американських шпигунів було ще більше, але їх не засуджено тому, що Уряд не подав до відома, які таємниці хотіли вони зрадити чи зрадили чужим агентам, або важко було доказати їхню вину.

УРЯД ПЛЯНУЄ ТЕПЕР нові правила відносно плачення лікування для ветеранів. На підставі нового пляну, тим ветеранам, що не мають ще 65 років, а можуть самі оплатити своє лікування, Уряд не буде повертати грошей.

ТЕЛЕФОНІЧНІ РАХУНКИ будуть знову підвищені від 1-го червня наступного року на долар для всіх приватних телефонів і для тих підприємств, що мають лише одну телефонічну лінію. Така ж підвишка буде внесена в червні 1986 року.

Сл. п. інж. Роман Воробкевич



Св. п. інж. Р. Воробкевич

Після довгої невиліковної недуги 25-го вересня 1984 року в своїй хаті в Дітройті, де ним до останньої хвилини його життя опікувалися дружина, діти і внуки, перестало битися серце інж. Романа Воробкевича. Господь покликав його шляхетну душу зайняти заслужене місце, призначене для вірних і добрих світу цього, бо таким, без сумніву, був св. п. Роман.

Він народився у 1904 році в родині отця декана Льва Воробкевича, українського священика-патріота, який загинув у невідомих обставинах на Сибірі.

Туземне життя сл. п. Романа не було спокійне й легке, як, зрештою, усіх його ровесників, що їх захопила Перша світова війна в дитячому шкільному віці; вони росли, вчилися та будували своє особисте родинне життя в обставинах двох світових війн та ворожих окупацій нашої батьківщини шовіністичною Польщею, брутальною Німеччиною та большевицькою Москвою.

Хоч покоління сл. п. Романа виростало в умовинах цілковитого браку господарської і політичної стабільности, відносно багато з них зуміли в тих тяжких обставинах досягти особистих і громадських успіхів. До таких осіб належав і бл. п. Роман, який закінчив гімназію в Станиславові в 1922 році, а в 1929 році закінчив високу освіту, отримавши науковий диплом інженера механіка в Данцігу. В 1931 році він одружився з Олександрою, дочкою о. Чорнодолі.

Як інженер з українською метрикою він не мав змоги під час польської окупації отримати працю ані в державній адміністрації, ані в промислі.

Однак, завдяки здібностям і підприємчивості він працював деякий час у приватних технічних фірмах у Варшаві і Львові, а в 1934 році переїхав з родиною до Чорткова, де працював у приватному підприємстві керівником механічних варстатів і відливарні. Підприємство це сл. п. Роман розбудував і поширив, у наслідок чого здобув матеріяльну базу для життя своєї родини. Р. Воробкевич затруднював на працю в цьому підприємстві і вишколював українців, а рівночасно вчив у ремісничій школі, основання якої він був ініціятором.

Та роки спокійної праці тривали коротко, бо в 1939 році почалася світова війна, у висліді якої прийшли за чергою дворічна окупація большевиків, німецько-большевицька війна та німецька окупація наших земель, в початках якої західні українці проголосили відновлення короткотривалої державної незалежности.

В рядах будівничих української адміністрації в 1941 році віддано працював сл. п. Роман як перший український посадник міста Чорткова.

У висліді воєнних дій і чергового наближення большевицьких військ у 1944 році, рятуючи своє і своїх рідних життя, багато тисяч українців, в тому й сл. п. Роман, еміґрували на Захід, пізніше на постійні поселення у різних країнах світу.

Здається, що не було в історії людства такого масового ісходу з рідних хат і земель, щоб люди так численно йшли в непевне невідоме, залишаючи все найдорожче для кожної людини й рідного.

Після років скитання в чужині, переборовши всілякі труднощі таборового життя в Німеччині, Роман з родиною виїхав до ЗСА і поселився у Дітройті, де гідно й по-християнськи закінчив мандрівку туземного життя.

Сл. п. Роман був освіченим компетентним професіоналістом, завдяки чому зумів здобути позицію інженера в Едісон Ко, де в обставинах пошани до нього працював до часу відходу на емеритуру.

Сл. п. Роман усе був солідарним і здисциплінованим членом української громади. Йому чужі були внутрішні українські антагонізми й політичні поділи. Від молодих років починаючи, він завжди був готовий співпрацювати й служити своїй рідній громаді. Будучи студентом в Данцігу, він був активним членом студентського Товариства „Основа" та членом-основником корпорації „Чорноморе", а після закінчення студій був активним членом громадських установ Чорткова; в 1941 році служив своїй громаді як посадник міста, а пізніше в Німеччині був комендантом табору. В Дітройті був членом-основником Товариства Інженерів та постійним співучасником громадського й церковного життя.

У приватному житті сл. п. Роман був скромним, глибоко віруючим християнином, а толерація іншої думки, компромісовість та зглядність, а зокрема постійні вияви християнської любови до ближнього, були в його житті щоденним і природним явищем.

За ці шляхетні прикмети вдачі й характеру українська громада Дітройту виявила сл. п. інж. Романові вдячність і пошану численною участю в усіх похоронних відправах та відпровадила його на місце вічного спочинку.

Ярема Попель

Дописи з життя громад, установ, організацій, інституцій чи осіб, включно з посмертними згадками-некрологами, мають бути не довші за три сторінки машинопису, писані через два інтервали на друкарській машинці і лише на одному боці листка паперу. Якщо допис писаний рукою, слід також дотримуватися великих відступів поміж рядками і писати розбірливо (дехто розуміє цю вимогу як писання великими літерами, насправді літери мають бути малі, але великі проміжки поміж рядками, щоб було де поправити речення, якщо зайде потреба). Дописи слід надсилати до редакції до десяти днів після описаної події. Редакція застерігає за собою право скорочувати дописи і правити мову. Просимо дописувачів подавати повні імена і прізвища у своїх матеріялах, не скорочуючи їх. У випадку англійських назв чи прізвищ слід подати їх і по-англійському і поукраїнському. — Редакція.

„Листи читачів" повинні бути не довші, як одна сторінка машинопису, друкована через два інтервали. Лист повинен торкатися тем, порушених тільки на сторінках „Свободи". Реагувати слід до десяти днів після опублікування матеріялу. Якщо лист пишеться рукою, то слід писати його чітко і виразно і також з великими відступами поміж рядками. Редакція застерігає за собою право скорочувати листи й виправляти мову, як і скреслювати різкі вислови.

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

ДАНКО ДИКИЙ ПРО ТУРНЕ ДРУЖИНИ КОПАНОГО М'ЯЧА В ЕВРОПІ

Мабуть, немає молодої людини, яка не бажала б побачити „світ", подорожуючи до невідомих країн, чи відвідати країну походження своїх батьків.

Мріяти—це явище позитивне, часом і стимулююче, хоч до осягнення мрії треба не раз побороти поважні трудноші й перешкоди. На перешкоді цим гарним мріям стає дуже часто фінансова проблема, тому й не дивно, що багато юнаків (-ок) стараються (головно під час вакацій) знайти працю, щоб зароблені гроші допомогли сповнити хоч одну мрію.

x x x

Чи він сам вичитав оголошення в „Чикаґо Трібюн" ще в 1983 році, чи звернув йому увагу батько, сам активний спортовець, який дуже часто є суддею під час змагань копаного м'яча, наш юнак-пластун із 25-го куреня ім. сотн. Ю. Головінського, Данко Дикий, собі не пригадує. В оголошенні було сказано, що Марк Гук набирає кандидатів, юнаків і юначок в трьох вікових групах для створення дружин копаного м'яча з метою відбути турне влітку 1984 року по Европі та взяти участь у змаганнях в таких країнах: Швеція, СССР, Данія і Норвегія.

16-річний Данко зголосився. Таких як він було ще 300, а треба було 80. Після дводенної селекції вибрано бажану кількість, і з них створено п'ять дружин, три хлоп'ячі і дві дівочі. Між тими, що їх вибрано, був і Данко Дикий, який змагався в дружині на позиції правого крилового.

Поїздка до Европи відбулася завдяки приватній ініціятиві згаданого вже М. Гука, інструктора фізичного виховання в Академії Лейк Форрест. Усі змагуни мусіли покривати частину коштів. Складалися вони з таких річників: нижче 15, 17 і 19 років, дівчата—17 і 19 років.

Данко—„старий змагун", шестилітнім новаком розпочав свою спортову „кар'єру" в дружині „Крила" Чикаґо, а тепер виступає в складі дружини школи Фенвік. В червні 1984 року відбулися сходини з батьками, під час яких обговорено програму й подробиці поїздки, а поодинокі змагуни мали змогу запізнатися. На цих сходинах поінформовано молодих змагунів про країни, в яких відбуватимуться змагання. Відносно перебування у Західній Европі особливих труднощів не передбачувалося, одначе, про СССР інформовано, що там політична система не є демократичною, нічим не подібна до країн Західньої Европи чи ЗСА. Спеціяльно звертали увагу, щоб нічого не продавати й не старатися вимінювати доляри у приватних людей. Усе це в СССР заборонене законом. Вже після прибуття до СССР юні спортовці самі переконалися у правдивості й правильності цих інструкцій.

Данко був єдиним змагуном, який вільно володів ще одною, крім англійської, мовою. Знання української мови стало в пригоді під час контролі пашпортів у Москві.

П'ятого липня ц. р. відлетіли молоді змагуни до Голляндії, де в Газі відбули декілька тренінґів, що їх проводив голляндський тренер. Було теж багато часу на оглядини міста. Дуже приязно привітали дружини юнаків ЗСА в Амстердамі в Голляндії, а пізніше й в інших европейських країнах; не було контролі баґажу, тільки чемна перевірка пашпортів.

Як під час кожної прогулянки, так і в часі цієї було весело, і всі учасники були свідомі того, що хоч всі змагання були товариські, вони репрезентують ЗСА і відносно новий рід спорту в ЗСА, яким є копаний м'яч. Змагання за чашу „Ґотія" почалися 9-го липня в Швеції, фінал відбувся 14-го липня. Із п'яти розіграних змагань наша дружина виграла три, два програла. В змаганнях із шведською дружиною Данко здобув одного ґоля. Гра була завзята, але чиста.

Ввечері, 17-го липня прилетіли до Москви. Навіть не упереджені молоді змагуни відчули велику різницю. Контроля баґажу й пашпортів тривала дві години. Люди не дуже привітні. Тоді Данкові довелося прийти із допомогою одній змагунці, бо на пашпорті урядовець виявив підозріння, що фотознімок не її. Данко пояснив, що знімок цей зроблений перед її дієтою, тому є деяка різниця на обличчі.

В СССР змагалися тільки юнаки, дівочих дружин вони не мають. В готелі „Інтурист" в Москві не було тих вигід, що до них звикли туристи з ЗСА в Західній Европі. В Москві показали всі ті місця, що їх кажуть оглядати усім туристам. 19-го липня поїхали до Ленінграду, де відбулися змагання. Наймолодші й середнього віку юнаки зазнали поразок вислідом 3:2; старші ремісували, але тому, що здобули найбільше точок, одержали чашу і м'яч з підписами усіх змагунів. Гра була гостра і швидка; місцеві судді, на думку Данка, були добрі, не допускали до брутальної гри. Контактів із ленінградськими змагунами не було, видно, що опікуни місцевих дружин не допускали до розмов, хоч багато з них вивчають в школах англійську мову, і бажали б спробувати свого знання у розмовах. На вулицях міст впадали в очі великі портрети Леніна та численні кличі „За мир". Хоч охорона перестерігала, щоб не було розмов, але все таки вони відбувалися. Пробували купити „джінси", а були й такі, що запитували, чому президент Реґен хоче розпалити нову, цим разом, нуклеарну війну. Ніхто з американських юнаків не хотів би жити в СССР, навіть не виявляли бажання вдруге відвідувати СССР як туристи. З вдоволенням покидали СССР, відлітаючи до Данії. В змаганнях в Данії обидві дівочі дружини виграли фінальні зустрічі й цим самим здобули чаші.

Змагання в Ослі, Норвегія, проходили на протязі шести днів. Американські дружини, хоч і не були добре зіграні, виявилися рівнорядними суперниками й своїми перемогами не посоромили молодої, але й зростаючої ділянки, якою в ЗСА є копаний м'яч. Всі змагуни привезли з собою додому багато різних пам'яток і подарунків. Хоч це в Чикаґо остерігали всіх, щоб нічим не торгувати, не вимінюватися дарунками в СССР, кожний майже щось привіз. Данко в заміну за свій „товар" одержав прапор Української ССР. Не було таємницею, що Данко українець і може розмовляти українською мовою. Ця подорож, крім приємности й почуття вдоволення, дала молодим змагунам дуже добру лекцію поведінки за океаном, а що торкається СССР, побачили на власні очі, що означає свобода і демократія.

Данко не соромився свого українського походження, був вдоволений, що міг бути допоміжним у малих потребах своїх друзів.

У розмові з автором цих слів Данко, між іншим, сказав, що після закінчення середньої школи він зацікавлений студіювати фармацію. Побажанням успіхів в науці і спорті цьому нашому здібному юнакові закінчилася з ним розмова про поїздку до Европи.

Орест Корчак-Городиський

УСПІХИ МОЛОДОГО СПОРТОВЦЯ



Лев Голубець

Коли читаємо в пресі нотатки про успіхи нашої молоді в школі, в мистецтві чи в професійній ділянці, насувається думка, чи не варто згадати й тих, що вибиваються понад пересічний рівень у спорті, як похвальний приклад не лише виказування своєї вищости у фізичній вправності чи зручності, але також як пропаґаторів доброго українського імени у тих всіх життєвих чинниках, що шіхують психічний бік спорту: воля перемоги, завзяття, вміння слухати й приказувати, постійність задержання високого рівня та лицарскости до суперника.

Велика частина нашого суспільства задержала „з давніх літ" легковажне, а то й зневажливе ставлення до спорту, уважаючи його за проминаючу примху, чи молодечий гін до гри й забави й забуваючи, що цілий світ і в цій ділянці пішов вперед милевими кроками та змінив своє ставлення до спорту на повних 180 ступенів, вбачаючи в ньому як вияв здорової й ефективної підготовки до вищих завдань, так і дорогу до осягнення належного рівня в розумінні повновартісного члена громади. Державні нації призначають у своїх бюджетах великі суми на розвиток спорту в країні й уважають це за добрий вклад у свою майбутність.

Останньо бачимо навіть трактування спортових національних дружин як пропаґаторів сили й потенціялу цілого народу. Актуальним прикладом в цьому може послужити однозгідне твердження американської преси про ріст патріотизму в країні, викликаний перемогами спортсменів на останній Олімпіяді.

Думаю, що прийшов час і в нашому способі думання впровадити певні ревізії й зміни. Коли ще в недавно минулому лише горстка фанатиків належно оцінювала великий вклад пропаґандивного чинника в особистих успіхах наших спортових асів—Скоценя, Кобзяра, Чижовича, Снилика й інших - сьогодні вже не вистачає попертя цієї малої групи. Осяги й успіхи наших визначних спортовців вповні заслуговують на попертя цілої громади в ім'я вдячности за добре пропаґування українського спорту перед чужинцями.

Сьогодні хочемо представити нашій громаді молодого, але вже дуже успішного футболіста з Парми, Огайо, Левка Голубця, якого „дорога до вершин" не лише тішить і наповнює гордістю цілу українську громаду цього міста, але й стає взором до наслідування для багатьох інших. Перелік його осягів—це типовий приклад дороги того, якого називаєм „супер стар". Кілька дат і цифр з його життя і спортової кар'єри повинні стати прикладом, що осяги є залежні як від амбіції й здібностей, так і від завзяття і постійної праці для досягнення належного рівня.

Лев Василь Голубець народився 4-го липня 1967 року в Урбані, Іллиной. Грає копаний м'яч у дружині середньої школи св. Ігнатія в Клівленді. Вже в 9-ій клясі добув найбільше воріт своєї команди. В 1983 році був нагороджений званням МБП офензивних позицій. В 1984 році (в 12-ій клясі школи) здобув 36 воріт в 17-ох змаганнях та почесть „короля стрільців", перевищивши попередній шкільний рекорд 32-ох воріт в одному сезоні. Учасник найвищих вирізнень: першої команди Великого Клівленду, Вест Сайд Клівленду, Вест Дівіжен Ол-Старс. В оцінці клівлендського часопису „Плейн Ділер" з 20-го жовтня, він—„змагун тижня". Цей же часопис зараховує його в числі з 22-го листопада до першої дружини середніх шкіл. Він теж був вибраний до стейтової дружини і до дружини середнього заходу.

Для українського спортового клюбу „Львів" змагається від 1975 року та був обраний капітаном дружини в сімох із дев'яти років. Учасник спортових таборів УСВТ „Ч. Січ" на „Верховині", Ворлд Кап в Клівленді та на „Вовчій Тропі", де в 1983 році здобув чашу за найкращу поставу, а в 1984 році був помічником інструктора.

Для підтвердження того, що в „здоровому тілі—здорова душа" та що спортові активісти і в інших ділянках життя звичайно пописуються непересічними осягами, варто навести хоч би частину з листи його життєвих успіхів: є дуже добрим учнем своєї середньої школи, закінчив школу українознавства в Клівленді в травні 1984 році з оцінкою „визначно", член Пласту і є курінним 17-го Куреня УПЮ ім. Байди Вишневецького; впорядник гуртка юнаків та абсольвент „Лісової Школи" в 1984 році. Є членом українського танцювального ансамблю „Каштан" та писарем в ТУСМ.

Родина Голубців, батько д-р Зенон та матір Мирослава, є членами УНСоюзу, Відділ 251.

С. Маланчук